

2026. tavasz • A Budafoki Dohnányi Zenekar időszaki magazinja

HANGOLÓ

A zene összeköt

**Új koncertmesterünk:
Kocsárdy Nicolette Alyssa**

Binder Károly 70 éves

**Mindig egyformán
gondolkodtam a zenéről**

A rocktól a szimfóniáig

**QUEEN Symphony
& Koncertshow**

Énekelni jó!

**Bemutatjuk három
különleges kórusprojektünket**

Wei-Chung Chen

„A teljes életben hiszek”

müpa
Budapest

ORGONA20

2026. április 25–26.



Stratégiai
partnereink:



LEXUS

A Müpa támogatója
a Kulturális és Innovációs Minisztérium



mupa.hu

Nyitány

Kedves Olvasónk!

Amikor úgy ülök le a gép elé, hogy tudom, klasszikus zenéről fogok írni, mindig ott motoszkál bennem a gondolat, hogy vajon kik, mikor és hogyan olvassák majd a cikkeket. Egy munkába induló zenekedvelő böngészni majd a reggeli kávéja mellett? Egy feltöltődni vágyó ember lapozgatja halkan a koncerten? Bármelyik táborot is erősítik, örömmel köszöntöm Önöket: jó helyen járnak. Mi hiszünk abban, hogy a klasszikus zene nem múzeumi tárgy, hanem élő, lélegző, folyamatosan változó művészet, amely néha megsimogatja a lelkünket, más-kor pedig finoman kupán csap, ha arra van szükség.

Tavaszi lapszámunkban is arra törekedtünk, hogy hidat építsünk múlt és jelen, partitúra és hallgató, varázslat és hétfő reggel között. Megismerhetik Binder Károly gondolatait az életről, és bemutatjuk egyik új koncertmesterünket. Mesélünk a kóruséneklés testre és lélekre gyakorolt hatásáról, mert őszintén hisszük, hogy a közös muzsikálás az élet minden szakaszában és területén emel.

Végül engedjék meg, hogy megköszönjük hűségüket, kíváncsiságukat és azt a ritka, értékes kincset, amit nekünk adnak: a ránk figyelés, az olvasás idejét. A klasszikus zene világa hatalmas, néha bonyolult, de mindig gazdag – mi pedig örömmel kalauzoljuk benne Önöket, sok szeretettel és a zene iránti rendíthetetlen tisztelettel. Jó olvasást kívánok, és remélem, minél több hangversenyünkön találkozunk személyesen is!

Szalai Eszter M.
főszerkesztő



Impresszum

Főszerkesztő:
Szalai Eszter M.

Felelős szerkesztő:
Ortutay Réka

Szerkesztőség:
Galambos Evelin
Petró Margit
Viant Katalin

Tördelés:
Kalán Erika

Nyomda:
Grafit Pencil
Nyomda Kft.

Megjelenik:
4.000 példányban

Lapzárta:
2026. február 16.

A zenekar fenntartója:
Budafok-Tétény
Budapest XXII. kerület
Önkormányzata

A Budafoki Dohnányi
Zenekar programjainak
támogatója:



Tartalom

A teljes életben hiszek

Interjú Wei-Chung Chen karmesterrel 3

A zenében nincsenek határok

Binder Károly 70 éves 7

Kóruséneklés – a páratlan örömforrás

Miért is szeretünk együtt énekelni? 10

A zene nyelve mindenhol ugyanaz

Kocsárdy Nicolette Alyssa portréja 14

Amerikai-e az amerikai zene?

Odavittük, gyökeret vert, virágokat hozott. 16

Rákóczi emlékezete

Történelmi kitekintő 18

Queen – a rocktól a szimfóniáig

Amikor a rock frakkot húz. 21

Irodalmi hangszerlexikon 24

Koncertnaptár 32

Kalendárium 34

A teljes életben hiszek

Wei-Chung Chen a 2024-es karmesteri mesterkurzus aktív hallgatójaként ismerkedett meg a Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekarral. A kurzus során nyújtott zenei teljesítményével, valamint a zene és a közös munka iránti tiszteletével elnyerte az együttes tagjainak rokonszenvét, így amikor Hollerung Gábor a kurzus végeztével felvette a kérdést, hogy kivel szeretnének újra együtt dolgozni, az ifjú tajvani doktoranduszra, Wei-Chung Chenre esett a választás.

Szöveg: Szalai Eszter M.

blz Miért döntött úgy, hogy karmester lesz?

Már nagyon fiatalon határozott elképzeléseim voltak a zenéről. Emlékszem, gyerekként sok felvételem volt Beethoven zongoraszonátáiból. Hallgattam a különböző művészek előadásait, és éreztem, hogy kialakul bennem egy egyedi, erőteljes elképzelés az interpretációról. Később, a középiskolában a fúvószenekar tagja voltam. Akkor vettem észre, hogy ugyanaz a darab teljesen másképp hangzik annak függvényében, hogy a zenekarvezető vagy egy diák vezényli. Ez a hatalmas stílusbeli különbség felkeltette az érdeklődésemet. Azután, amikor egyetemre mentem, elkezdtem felkutatni azokat a tanárokat, akiknél igazán megtanulhatom a karmesterséget. Így kezdődött az utam.

blz Milyen hangszeren játszik? Volt valaha zenekari zenész?

Gyerekként az ütőhangszerek és a zongora voltak a zenei tanulmányaim középpontjában. Később, amikor csatlakoztam a középiskolai fúvószenekarhoz, áttértem a trombitára. Az egyetem alatt rengeteget gyakoroltam, mert több zenekarnak is aktív tagja voltam. Katonaként felvettek a Nemzetvédelmi Minisztérium Szimfonikus Zenekarába, szerintem ez volt számomra a csúcspont. De soha nem fordult meg komolyabban a fejemben, hogy felvételizzek egy professzionális zenekarba. Egy ahhoz szükséges hangszeres tudás szinten tartása hatalmas, napi időráfordítást igényel, és miután elkezdtem vezényelni, rájöttem, hogy a teljes



partitúra tanulmányozása sokkal nagyobb örömet szerez, mint egy-egy szólam eljátszása.

blz Van saját zenekara, és utazó karmesterként járja a világot. Az előbbi a mélyreható munkát segíti elő, míg az utóbbi gyakorlatot, rutint biztosít, és a karrierépítésnek is kedvez. Úgy gondolom, egy karmester számára mindkettő szükséges, de mit gondol erről Ön?

Ha valakinek saját zenekara van, az olyan, mintha lenne egy csapat életre szóló barátja. Együtt nőnek fel, együtt fejlődnek és szavak nélkül is megértik egymást. Zenei vezetőként olyan programokat kell összeállítani, amelyek mind az együttes, mind a helyi közönség igé-

nyeit kielégítik, és így együtt tudnak fejlődni egy közös irányba. És hogy a hasonlatnál maradjak, a vendégkarmesteri munka viszont olyan, mint új barátokat megismerni. A nulláról kell felépíteni a kapcsolatot, és nagyon rövid idő alatt kell megtalálni a közös nyelvet. Ehhez egy karmesternek jó érzéssel, gyorsan kell felismernie a zenekar szokásait és egyéniségét, és a próbák során alkalmazkodnia kell hozzá. Egy kiegyensúlyozott karrierhez mindkét szerep elengedhetetlenül fontos.

bjz Mire koncentrálsz a mesterkurzusokon, amelyeken részt veszel? Mi készíti arra, hogy ha kell, több ezer kilométert utazzon egy kurzusra?

Mesterkurzuson részt venni olyan, mint évente elmenni orvoshoz egy átfogó kivizsgálásra. Oda kell figyelni a visszajelzésekre, mindegy, hogy azok a technikáról, a zenei építkezéstről vagy a vezetői stílusról szólnak. A cél az, hogy a külső perspektívát felhasználva finomhangolja magát az ember és tovább fejlődjön.

Minden országnak vagy régióknak megvan a maga egyedi kulturális identitása. Eredetileg azért jöttem Magyarországra mesterkurzusra, mert meg akartam érteni az autentikus magyar zenét. Hollerung Gábor Bartók-értelmezése egy professzionális magyar zenekar élén az elképzelhető legteljesebb és leghitelesebb tanulási környezetet biztosította.

bjz A világ zenekaraival kapcsolatos tapasztalatai alapján mi volt a benyomása a Dohnányi Zenekarról a mesterkurzus során? Melyek az együttes erősségei és mely területeken tudna még fejlődni?

A Dohnányi Zenekar tagjai hihetetlenül koncentráltak, proaktívak és szenvedélyesek. A mesterkurzus alatt elkötelezett munkát végeztek és őszintén reagáltak minden kurzushallgató interpretációjára vagy kérésére. Ez nekünk elengedhetetlen, mivel a karmestereknek nincs saját hangszerük – a zenekar az egyetlen hangszer, amelyen ténylegesen gyakorolhatunk.

A Dohnányi Zenekar egy elsőrangú, professzionális együttes, kivételes művészekkel és nagy kollektív érzékenységgel. Eddigi ta-



pasztalataim alapján őszintén mondhatom, hogy világszínvonalúak, nem tudnék mondani semmit, amin „fejlesztési” kellene. Az elmúlt években sokat tanultam tőlük, és úgy gondolom, hogy a mostani látogatás során még többet fogok tanulni.

bjz Hollerung Gábor régóta tanít fiatal karmestereket. Mit lehet tőle tanulni? Miért jelentkezett a kurzusára?

Nagy benyomást tett rám Hollerung Gábor tanítása a harmóniai építkezéstről és az artikulációról. Például Beethoven *II. szimfóniájánál* a karmesternövendékek gyakran pusztán a dallam alapján próbálnak ívet felépíteni. A maestro azonban elmagyarázta, hogy amikor a zene ugyanazon a harmóniai funkcióban belül marad, nem csak a hangerővel lehet játszani, hanem az artikulációra is összpontosítani kell. Ez kinyilatkoztatásként hatott rám. Ezenkívül az, ahogyan ő irányítja a zenekart, a próbái hatékonysága, a maestro karizmája és humora mind-mind olyan tulajdonságok, amelyeket igyekszem eltanulni.

2018-ban jöttem hozzá először, akkor még főiskolai hallgatóként, és úgy éreztem, kincsre leltem. Utána azonnal jelentkeztem Mozart *Requiemjével* foglalkozó mesterkurzusára Tajpejben, 2019-ben. Ez után is akartam még tanulni tőle, ezért teljes jogú résztvevőnek jelentkeztem a 2024-es magyarországi mesterkurzusra. Az, hogy életem első professzionális

megbízásaként pont ők hívtak vissza vezényelni, jelentős mérföldkő és nagy megtiszteltetés számomra.

bjz Romantikus és modern műveket fog dirigálni Budapesten. Mennyire volt beleszólása a program összeállításába?

Amikor a zenekar felvette velem a kapcsolatot, mondták, hogy lesz a műsorban egy kortárs magyar zeneszerző alkotása, de a program többi részét illetően felkértek, hogy tegyek javaslatokat. Több különböző műsorvariációt is benyújtottam, hogy a zenekar kiválaszthassa a szezonhoz leginkább illő darabokat. Végül a Csajkovszkij-Prokofjev párosítást választották, és nagyon örülök neki, mert már régóta szerettem volna ezeket előadni.

bjz Gondolom, már áttanulmányozta a kortárs magyar művet. Mit gondol róla?

Nagyon izgatott vagyok, hogy Beischer-Matyó Tamás 2023-as művét, a *Quaint Dances*-t vezényelhetem. A „quaint” szó egyfajta különös szépséget sugall, egyszerre újszerű és nosztalgikus. A darab négy részből áll, és egyedülálló a rajta végigvezető, egyenletes lüktetés miatt. Nincsenek benne lassítások vagy gyorsítások. A tempóváltozás illúzióját kizárólag a ritmus szerkezete adja.

Az első rész úgy hangzik, mint a '80-as évek szintipopjának és diszkójának keveréke. A második az anakreóni nyolcszótagos szerkezetet használja, aszimmetrikus, ötütemes csoportosításban. Ez átvezet a bossa nova stílusú harmadik szakaszba, végül pedig egy hard rock ihlette fináléba, amely vibráló dixieland hangulattal zárul. A zeneszerző kifejezetten kéri a négy szólistát (alt szaxofon, trombita, basszus harsona és Esz-klarinét), hogy a negyedik tétel végén álljanak fel, ettől még játékosabb lesz a darab.

Számomra olyan ez a mű, mint egy gondosan megtervezett óra. Minden hang és motívum egy finoman csiszolt fogaskerék. És bár minden hang pontosan le van írva a partitúrában, együtt mégis egy élő, lélegző, vibráló organizmust alkotnak. A darab legnagyobb kihívása az, hogy miközben átváltunk egyik kulturális nyelvből a másikba, megtartsuk a nyughatatlan alaplüktetést.

bjz Prokofjev V. szimfóniáját háborús szimfóniának is nevezik. Mennyire érezhető ez a hangulat a darabban?

1944-ben, amikor a háború végéhez közeledett és a szovjet győzelmek reményt ébresztettek az emberekben, Prokofjev – tizennégy év után először – ihletet kapott egy szimfónia megírására. Ebben a kompozícióban a szerző őszintén hangot ad humanista és társadalmi aggodalmainak. Az első tétel a szárnyaló, nyugodt, pasztorál-jellegű kezdésével úgy hat, mint egy óda a ragyogó emberi szellemhez. A második tétel scherzo-szerű, tele iróniával. A harmadik tétel az emlékezés noktürnje, látni enged a háború kegyetlenségét és az emberiség sötétebb oldalát. A negyedik tétel indulása visszahozza az első tétel témáját, megmutatva, hogy a sötétség ellenére az emberiség végül visszatér az igazsághoz, a jószághoz és a szépséghez. Olyan, mintha végre meglátnánk a fényt egy hosszú alagút végén.

bjz A feltöltődéshez sokan a társművészetekben keresnek inspirációt. És Ön?

Én a teljes életben hiszek. Sírok, ha sírni kell és nevetek, amikor nevetni kell. Elfogadom, amit elém hoz az élet, minden kihívást, örömet és bánatot, és igyekszem elhagyni a komfortzónámból. Ha ezt teszi az ember, rájön, hogy a „legnehezebb” zene sem megfejthetetlen, mert ezek a remekművek nem mások, mint a zeneszerzők reflexiói ugyanazokra az érzésekre, helyzetekre, amelyeket mindannyian átélünk. És ha minden módszer csődöt mond, egy hideg sör mindig segít.

bjz Amikor új darabbal kezd foglalkozni, mi az első dolga?

Attól függ, mennyi időm van. Ha az idő engedi, elmélyülök a kottában, és tanulmányozok minden részletet, amit csak a szerző megadott. Összerakom a fejemben a darab szerkezetét és hangzását, olyan tényezők segítségével, mint a tempó, a hangszerelés, a tonalitás, a harmóniak és a ritmus. Ez olyan, mint a kincskeresés: felfedezem a szerző által elrejtett meglepetéseket. Miután így megértettem a darabot, meghallgatok pár felvételt, hogy összehasonlítsam az interpretációkat. Viszont, ha kevés

az időm, akkor a felvételek meghallgatásával kezdem, mert ez a leghatékonyabb módja egy darab megismerésének.

bdz Mit gondol, mi a XXI. századi karmesterek legfontosabb feladata?

Úgy gondolom, két nagyon fontos dolguk is van. Az egyik, hogy újra kontextusba helyezték a klasszikus műveket. A XVIII-XIX. században a karmesterek többnyire „kortárs” zenével foglalkoztak, ma viszont egy közel 400 éves örökséggel dolgozunk. A mi feladatunk az, hogy megtaláljuk ezeknek a klasszikusoknak a mi világunkkal való kapcsolatát, a maiságukat. A másik nagyon fontos feladat a „negyedik fal”, a színpad és a közönség közötti fal lebontása. A végtelen szórakozási lehetőségek korában a klasszikus zene már nem az egyetlen népszerű opció. A karmestereknek ki kell jönniük a próbateremből, és a zenekar nagykövetévé kell válniuk. Be kell vonniuk a közönséget, használniuk kell a közösségi médiát, hogy átadják a gondolataikat, terveiket és lelkesedésüket. Egy mai karmesternek mélyebb intellektusra, szélesebb látókörre és sok bölcsességre van szüksége.

bdz Hogyan lehetne a modern eszközöket használni a klasszikus zenében, hogy megkönnyítsék a munkát, és talán segítsenek is a közönséggel való kapcsolatteremtésben?

Manapság egyre több zenész használ tablettát a színpadon, és egy digitális pedállal lapozza a kottát. Ezenkívül a mesterséges intelligencia térnyerése nagyban segíti a szerzők és bonyolult műveik megértését. És bár a klasszikus zene továbbra is egy szűk réteget szólít meg, a jól átgondolt közösségi média használat segíthet elmélyíteni a közönség elkötelezettségét. Ez nemcsak a meglévő támogatók megtartása szempontjából is fontos, de az új piacok meghódításának érdekében is.

Wei-Chung Chen karmestert közönségünk a Budafoki hangversenyesték bérletes koncertsorozatunk keretében, május 15-én pénteken 19:00 órától láthatja a Klauzál Házban. Műsoron: Csajkovszkij: Rómeó és Júlia nyitányfantázia, Beischer-Matyó Tamás: Quaint Dances, Prokofjev: V. szimfónia.

A zenében nincsenek határok

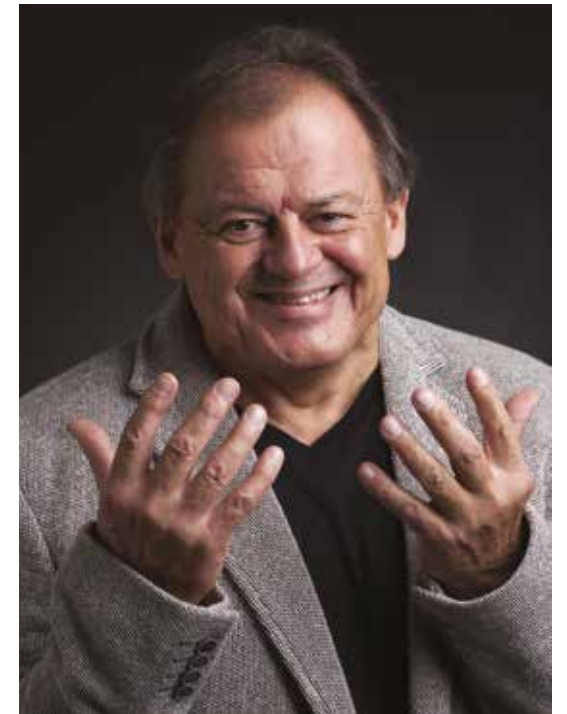
Binder Károly olyan művész, akivel egyszerre nagyon könnyű és nagyon nehéz interjú készíteni. Könnyű, mert kedves, türelmes, nagyon mély összefüggéseiben látja a világot és a zenét, és ezt nem csak a zongoránál, de szóban is csodálatosan tudja megvilágítani. És nehéz, mert bele lehet feledkezni a beszélgetésbe, minden válaszról eszembe jut öt újabb kérdés... De akkor a végeredmény egy könyv és nem egy újságcikk lenne. A BDZ és Binder Károly márciusi koncertjének első műsorszámára egy ősbemutató, először erről kérdezősködtem.

Szöveg: Szalai Eszter M.

bdz Ahogy utána olvastam a *Katedrálisok felett* című szvitnek, az ismertető alapján az volt a benyomásom, hogy egy nagyon mély, belső útnak a lenyomata. Mivel ez a koncert egybeesik az Ön 70. születésnapjával, azon tűnődtem, vajon meg tudta volna ezt írni húsz évvel ezelőtt? Vagy kellett hozzá ez a hetven év?

Jó kérdés, és nehéz erre válaszolni. Mindig is egyformán gondolkodtam a zenéről. Az biztos, hogy meg tudtam volna írni húsz évvel ezelőtt is, de akkor egy teljesen más mű lett volna belőle. Ha valaki húszévesen imádkozik vagy ötvenévesen, a Miatyánknak ugyanaz a szövege, mégis az idő múlásával sokkal több van mögötte és benne. Más a kérés az Úrhoz, más a könyörgések jelentése az égiekhez és sokkal, de sokkal több benne a köszönet. Amit húsz éve írtam volna, az akkor lett volna hiteles, a mostani pedig most az.

A nagyok, Chopin, Bach, Mozart már nagyon fiatalon, gyerekként is zseniális darabokat írtak. Véleményem szerint ez inkább attól függ, hogy kinek mi adatik, és abból mennyit és mikor tud lehívni odafentről. Ott van például Johann Sebastian Bach *h-moll miséje*, ez a csodálatos mű (BWV 232). A Kyriét és a Glóriát 48 évesen írta a mester, de a teljes művet élete végén, pályafutásának összegzésként fejezte be. Semmivel sem szegényebbek zsenialitásban vagy tapasztalatban az elsőnek megírt tételek, mint azok, amelyeket később, idősebben komponált. Fajsúlyban sincs



semmi különbség. De ez az egész életművére vonatkozik. Fiatalon és idősen ugyanazt a minőséget és mondanivalót hordozta, amely szakmailag és tartalmilag is egy univerzális értékrend megvalósító és megtartó lenyomata. Ez mind-mind odafentről jön. Van olyan öt éves gyerek, aki, bár nincs mögötte hetven év földi tapasztalat, mégis le tudja hívni mindazt a tudást, amit a földi életében, a mi idősíkjában nem élhetett meg, és

BUDAFOKI DOHNÁNYI ZENEKAR

Megérthető zene

VILÁGOK TALÁLKOZÁSA

Stravinsky: Zsoltárszimfónia

2026. április 19. 11:00, Zeneakadémia
 Budafoki Dohnányi Zenekar
 Budapesti Akadémiai Kórustársaság
 (karigazgató: Balassa Ildikó)
 Előad és vezényel: Hollerung Gábor

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS MINISZTERIUM NEMZETI KULTURÁLIS TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Jegyek: bdz.jegy.hu

[BudafokiDohnanyiZenekar](https://www.facebook.com/BudafokiDohnanyiZenekar) [bdz_budapest](https://www.instagram.com/bdz_budapest)
[bdzene](https://www.youtube.com/BudafokiDohnanyiZenekar) [Budafoki Dohnányi Zenekar](https://www.youtube.com/BudafokiDohnanyiZenekar)

mégis úgy zongorázik, úgy közöl és előad, mint egy hetvenéves művész.

👉 **Hogy zajlott a *Katedrálisok felett* komponálási folyamata? Mennyi idő alatt született meg a mű?**

A COVID idején sok tragédia, haláleset volt körülöttem. Barátok, kollégák, ismerősök, egyik rossz hír a másik után. Nagyjából ugyanebben az időben láttam egy csodálatos képet, mely a toszkánai San Galgano Apátság tető nélküli templomának részletét ábrázolta. Egy kereszt alak volt az épület mennyezete helyett. Különleges érzés volt elképzelni, hogy milyen lehet odabent járni, a régi kövek között. Körös-körül ódon falak, és ha felnézek, a tiszta, kék eget látom, kereszt formájában. Milyen is lehet közvetlenül ilyen térben médiumként létezni, kapcsolódni a szakrális energiamezőkkel? Olyan mélyen megragadott, mintha belőlem szólt volna mindaz, amit láttam és elképzeltem. Ezután írtam meg a *Kápolnád melegében* című albumomat. Ezt a címet nagyon sokféleképp lehet értelmezni. A kápolna lehet egy kis, imára hívó fészek, de lehet az óvó, védő anyaméh, de akár lehet valakinek a lelke is. A COVID és a sok értelmetlen, ostoba halál megszülte az engem amúgy is mindig foglalkoztató, örök témát. Kik vagyunk, miért vagyunk, kiért vagyunk, mit érzünk? Amikor a fotón megláttam az égből formálódott keresztet, tudtam, hogy erre a kérdésre a választ valahol feljebb kell keresni. Ez a *Katedrálisok felett* című művem mögött meghúzódó gondolatosság, életáram, amely egyébként örök témám.

👉 **A világeért sem szeretném lelőni a poént, de kapunk választ?**

Igen, természetesen, de mindenki mást. Mindenki a saját válaszát találja meg benne. Ez egy mű az emberről, a szerelemről, a születésről, a szenvedésről, az élet és a szeretet éltető energiájáról szól. A mű mögött végig meghúzódik az imádság. Minden ember leszületett akaratlanul, valamiért a Földre. Mindenkinek megvan feladata, a sorsának miérte és hogyanja, és ezt odafönt jelölik ki. Ebben a műben az emberi utazás misztikus stációi jelennek meg. A születés,



az elvesztés, az ember, a szerelem földi és égi beteljesülése.

👉 **A műsor következő darabja a *Concerto*, amely dzsesszkvartettre és nagyzenekarra íródott. A dzsessz szabadsága hogyan fér meg a klasszikus zene kötöttségeivel és hogyan valósul meg mindez a színpadon?**

Én soha nem húztam határt a klasszikus zenész, a népzeneész és a dzsesszzenész között. Mozart és Bach is csodálatosan improvizált, holott akkor még nem ismertük a dzsesszt. Sőt, azt gondolom, hogy ha Bartók ezt a világot ismerte volna, és nem a húszas évek szórakoztató zenéjét, akkor ő is szerette volna és zongorázott volna ebben az életigenlő ritmust és energiát hordozó zenei műfajban. De talán Liszt Ferenc még inkább képviselte volna az interpretáció és improvizáció ilyen találkozását. A dzsesszmuzsika ritmus- és improvizációcentrikus, ebből az energiából született meg ez a műfaj, amely visszavezet az afrikai gyökerekhez. Az afrikai ritmusvilág került át Amerikába, ahol ez a törzsi kultúrára épülő zenei világ találkozott az európai zenekultúrával. A rabszolgafelszabadítás után, amikor a feketék először mehettek be a fehér ember templomaiba és találkozhattak a funkció zenével,

a tonika-szubdomináns-domináns harmóniákkal, úgy érezhették magukat, mintha a mennyországba léptek volna be. Ők pedig magukkal hozták azt a hihetetlen, egzotikus, energikus, életigenlő ritmusvilágot, ami főleg a Nyugat-Afrikából behurcolt bennszülött törzsek zenéjére volt jellemző. Ebből a találkozásból született meg a dzsessz és százötven-kétszáz év alatt, világhódító útja során kortárszenei műfajjá nőte ki magát. Ma már jelen van minden koncertpódiumon. George Gershwintől kérdezték egyszer, hogy mit jelent a dzsessz, és ő azt felelte, hogy a dzsessz csak ritmus kérdése. Ugyanúgy jelen van a dallam és harmónia, csak annyi a kérdés, hogy mindez hogyan van ritmizálva. A kérdésre válaszolva az improvizáció spontán zenei megnyilatkozás és ha ismerem az elméleti hátteret, akkor egy jó improvizáció felér akár egy új kompozícióval is. Megszűnnek a műfaji határok, sőt a edzesszene definíciója is változásért kiált.

👉 **A gyakorlatban hogy lehet összehozni a zenészeket? A nagyzenekarnak szánt részek hangról-hangra meg vannak írva, a kvartettnek szánt részek pedig kapnak egy keretet, és azon belül szabadon lehet mozogni?**

Igen. Van olyan rész is, ahol a nagyzenekar megáll, és csak a kvartett játszik. A második tétel viszont végig megkomponált, csak én improvizálok benne.

👉 **Tényleg, amikor egy művész kiül a pódiumra improvizálni, akkor ott minden másodpercben vadonatúj dolog születik? Vagy a korábbi improvizációkból azért belekerülnek gondolatok, motívumok? Egy művész, aki végigcsinál egy improvizációs turnét, hogy tud minden este újat alkotni?**

Az a művész, aki egy turné során minden este más városban játszik, egyik nap Milánóban, a másik nap Budapesten, a harmadik nap pedig Varsóban, annak nincs ideje pihenni, frissülni, átállni, és ott biztosan előfordulnak ismétlődő frázisok, sztereotípiák, ez törvényszerű. Azonban a dzsessz egyik lényege a pillanat varázsa, a megismételhetetlen. Az improvizáció egy olyan beavatás, kitarulkozás, amihez az ihletett lelki

állapot mellett technikai felkészültség és elméleti háttértudás is szükséges. Az igazi reveláció az, amikor az improvizátor mindig újat és újabbat tud játszani végtelen eszköztárából.

👉 **Együtt improvizálni valakivel egy különleges folyamat. Létezik olyan, hogy két zenész között nincs meg ehhez a kémia?**

Ez a kérdés igazából fel sem merül, mert az ember azzal játszik együtt, akivel megvan a közös hullámhossz. Persze, tudnom kell, hogy ő mit tud, és én mit tudok, tudunk-e beszélgetni, van e közös nyelvünk a zenében. Nemrég próbáltam Ávéd Jánossal, a kitűnő szaxofonossal, aki az ősbemutató egyik fellépője. Azelőtt még sohasem játszottunk együtt, de olyan volt az együtt muzsikálás, mintha száz éve ismernénk egymást.

👉 **A zenélés és zeneszerzés mellett csaknem ötven éve tanít is. Mi a tapasztalata, miben változott leginkább a világ vagy a diákok ezalatt a fél évszázad alatt?**

Tehetség mindig is volt. Régen is volt és most is van. A világunk azonban sokat változott. Az idő felgyorsult, a tér leszűkült, az érték gyakran elvész az információk halmazában. Az online világ elvette tőlünk az igazi közösségformáló erőt. Minden letölthető, minden fönt van a felhőben. Mindenhez hozzáférhetünk, azonban kevés alkalmunk van az együtt töltött minőségi időre. Kevesen gondolnak ünnepként a koncertekre, kevesebben öltöztetik fel a lelküket rá, mint a kis herceg. Ez óriási különbség. Ilyenkor nem tudnak találkozni a lelkek. Ezek a csatornákon keresztül nem rezegteti meg egyik lélek a másikat. Úgy érzem, egyre nagyobb szükségünk van az offline világra, az internet mellett az igazi emberi kapcsolatokra.

Binder Károllyal közönségünk a Zeneakadémián találkozhat március 7-én 19:30 órakor, ahol Binder 70 címmel ad koncertet. Elhangzik a *Katedrálisok felett* című műve, amely egy ősbemutató, ezután a *Zongoraverseny preparált zongorára és zongorára I. tetele, majd végül a *Concerto* című darabja.*

Kóruséneklés – a páratlan örömforrás

A zene áthatja az egész életet. Ideális esetben az éneklés már a születés pillanatától velünk van, mindennapi táplálék, a hétköznapok és ünnepi pillanatok nélkülözhetetlen eleme. A kórushangzás pedig különös örömet nyújt. Kórusban énekelni boldogság, megtapasztalni a közösségben végzett munkát, s együtt átélni a zenei harmóniát! Jó érzés élményhez jutni, s őrizni az ebből táplálkozó optimizmust, aktivitást. Akinek a kóruséneklés mindennapi szükségletévé válik, az évek előrehaladtával sem fogy az erre szánt energiája.

Szöveg: Petró Margit

A Budafoki Dohnányi Zenekar fellépő partneregyüttesei között kiemelt helyet foglal el a Budapesti Akadémiai Kórustársaság. A testvérkapcsolatnak köszönhetően olyan egyedi és különleges kórusprojektek megvalósítására van lehetőségük, mint A jövő hangjai – Voices of the Future, az Énekel az ország és a Budapesti Nemzetközi Kórusünnep – Budapest International Choral Celebration. Az évad kiemelt koncertjeiről szóló írásban arra keressük a választ, hogy lehet-e összefüggés a zenei nevelés, az előképzettség, a közös muzsikálás iránti igény és az átélt élmények között? Tudják, hogy a kóruséneklésnek, a zenének kedvező hatása van a szervezetre? Miért járnak ma az emberek amatőr kórusba?

Hogyan találkoztam a kórusénekléssel?

A kötődés az iskoláimmal kezdődött, tanárainak köszönhetően szinte a betűvetéssel egyidőben tapasztaltam meg az első zenei élményeket. Az általános iskolában rendkívül színes zenei oktatásban részesültünk, a muzsika segítségével sok kalandot éltünk át. Különleges összetételű zenekarunkkal rendszeresen szerepeltünk kerület-szerte, a közismert számok hangszerelését az énektanár készítette. A zene alapjait a zeneiskolában tanultam meg, ami segített a rendszeresben és érdeklődővé, kíváncsivá tett. Többféle kórusban is énekeltem. Majd felvételt nyertem a

Kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Iskolába, ahol a gimnáziumi évek alatt még több pozitív impulzus ért. Erős iskola volt, magas követelményekkel – nem csak a zenei tárgyak tekintetében –, s mi keményen dolgoztunk. Az iskola célkitűzése volt a felkészítés a zenével való egész életen át tartó, aktív kapcsolatra. De nem csak zenészek nevelkedtek itt, hanem olyan fiatalok is, akik a zene segítségével jobban tudtak boldogulni a hivatásukban, s képessé váltak a kreatív, egészséges, teljes élet megélésére. A zene pedig átszöött minden tevékenységet, folyamatosan támogatott. A zenében éltünk, s valóban mindig, mindenütt énekelünk, ami színessé tette a napjainkat és életre szóló municiót kaptunk.

További kiváló mestereimnek köszönhetem, hogy a hivatásom is egybevágott mindezekkel. Így hát természetes volt, hogy felnőttként is kórusban szerettem volna énekelni, mert ez jelentette számomra a különleges zenei élményt, a közösséget. Közel négy évtizede, baráti hívószóra Hollerung Gábor kórusában találtam magam, amelynek azóta is tagja vagyok.

Itt vannak kórustársaim, akik a közös éneklésre a motivációt szintén a zenei nevelésnek, az oktatásnak köszönhetik. Mára azonban egyre többen vannak olyanok, akik a kottát is alig ismerik, de szívesen járnak kórusba. Ennek okát vélhetően a megváltozott oktatásban kereshetjük. A kórushoz csatlakozó mai fiatalok különböző zenei előképzettséggel csöppentek a flow-élménybe,

ami rabul ejtette őket. Felvetődik egy kérdés: van értelme ma az éneklésbe időt, energiát fektetni? Ezeket a fiatalokat mi tartja itt?

Kezdjük a vizsgáldást a gyökereknél!

Kodály Zoltán számára a korai zenei nevelés személyes missziót jelentett, amelyért egész életében sokat tett. Pedagógiai írásaiban és levelezéseiben jelentek meg az erről szóló gondolatai. 1937-1942 között készültek el a „Bicinia Hungarica - Bevezető a kétszólamú éneklésbe” kötetei. Az első füzet előszavában olvashatjuk a kóruséneklés jelentőségéről, értékéről vallott gondolatait:

„Galántai Népiskola mezítlábas pajtásaim: rátok gondolva írtam ezeket. A ti hangotok cseng felém 50 év kódén át. Hajjigáló, verekedő, fészekkeszedő, semmitől meg nem ijedő, talpig derék fiúk. Dalos, táncos, illedelmes, jódolgó lányok: hová lettetek? Ha minket akkor effélékre (s még egyre-másra) megtanítanak: be más életet teremthetünk volna ebben a kis országban! Így azokra marad, akik most kezdik tanulni, hogy nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk. Akkor mondjuk majd csak igazán: Örvendjen az egész világ!”

Hazánkban az Éneklő Ifjúság mozgalom az 1930-as évek körül kezdett terjedni. Szellemi atyjának Kodályt tartották, s őt tanítványai, munkatársai követték. A hagyományt napjainkban a KÓTA ápolja, a koncertek célja a minősítés, a megmérettetés.

Kinek miért fontos az együtt muzsikálás?

Hollerung Gábor a BDZ karmestere, a Budapesti Akadémiai Kórustársaság karnagya számára mindennél fontosabb az éneklés, az együtt muzsikálás öröme.

Pályája elején a mainál sokkal kisebb volt a kórusa, de ennek ellenére a szakma és a közönség figyelmét hamarosan felkeltette szép hazai és külföldi sikerszériájuk. A mindig a megújulást kereső, fiatal, tehetséges, energikus karnagy negyven évvel ezelőtt, 1986-ban úgy döntött,



hogy a különböző középiskolákból jelentkező kórusoknak, karénekeseknek megtanítsa egy nagyszabású oratorikus művet, és azt a saját kórusával és egy nagyzenekarral a Zeneakadémián együtt előadják. Ebből az elképzelésből született meg a „Középiskolások Egyesített Kórusa”, amely húsz éven át az évente megrendezett koncerteken fiatalok százainak, ezreinek adott feledhetetlen zenei élményt. A sokszor profikat is megszágyenítő munkában mindannyian boldogan vettek részt, mert olyan lehetőséghez jutottak, amilyenről előtte álmodni sem mertek. A zene-történet legjelentősebb oratóriumait énekeltek el a hazai koncerttermekben, hatalmas sikerrel. A fiatalok időközben elhagyták az iskolapadot, de szívesen visszajártak a zenéért, a közösségért, a koncertekért, s a Gábor egyéniségéből fakadó, élményszerű ismeretszerzésért. Közülük sokan csatlakoztak a BAK-hoz, így a „középiskolások projekt” számukra más néven, de folytatódott.

A jövő zeneértő, zeneszerető és koncertlátogató közönségét korábban a zenei nevelés készítette fel. Mai világunkban rendkívüli jelentősége lett annak, hogy a fiatalok időben megismerkedjenek az éneklés nyújtotta boldogság érzésével, a közösségi élménnyel, részt vegyenek a kóruséneklésben, s zeneszeretőkké váljanak. Reméljük, hogy Hollerung Gábor elképzelése nyomán az ő életükben is elindul egy, a korábbiakhoz hasonló húsz év! Az ifjúság iránt elkötelezett maestro ugyanis tavaly az útjára indította „A jövő hangjai -Voices of the Future” elnevezésű kórusprojektet. Ennek keretében a mostani középiskolások

idén másodszor is együtt énekelhetnek a MÜPA színpadán. Az ország különböző pontjairól, iskolából jelentkező kórusok, énekesek olyan művek, nagyszabású oratóriumok megtanulására és előadására vállalkoznak, amelyeket saját kereteik között nem tudnának megvalósítani. A 2025-ben fellépő diákok felkészítő tanáraik szerint a kemény munkának köszönhetően komoly zenei fejlődést értek el, és hatalmas sikerrel előadták Carl Orff: *Carmina Burana*-ját. Reméljük, hogy idén ismét eljönnek majd sok társukkal együtt!



A kóruséneklés kortalan és határtalan

A 2006 óta futó Énekel az ország projekt tulajdonképpen a középiskolás koncertek folytatása. Bárki jelentkezhet az országból, sőt, a határon túlról is kórusal vagy egyedül, korra, zenei előképzettségre való tekintet nélkül. Az eltelt húsz év során a kezdeményezést egyre fokozódó érdeklődés kísérte, a májusi koncert – sőt, egy idő óta már koncertek, hiszen kettő is van belőle – mindig teltházas. Hollerung Gábor általában magasra teszi a mércét, de többször is előfordult, hogy olyan művet adtunk elő, amelynek megtanulása minden fél részéről rendkívüli erőfeszítést igényelt. Amit kevés ember nehezen valósít meg, azt sok ember sok energiával sikerre tudja vinni. A próbák jó hangulatban teltek, a fejlődésbe

fektetett energia mindenkit örömmel töltött el és még jobb teljesítményre sarkallt. Aki ebbe egyszer belekóstolt, az többé nem akart kimaradni az élményből. De miért?

A nagy kórusban való közös éneklés óriási közösségi élményt jelent. Hatalmas energiák mozdulnak meg, és ezek segítségével az énekesek messze meghaladják saját vélt határaikat. Az elmúlt negyven év bizonyítja, hogy a teljesítmény többszörözhető, s ez rendkívül vonzó perspektíva.

A sok együtt átélt felejthetetlen pillanatot, a szünni nem akaró vastapsot, a nagylétszámú kórusban való éneklés katartikus élményét egész évben őrizzük, és alig várjuk a következő alkalmat.

Nagyszerű látni, hogy mindez nem csak nekünk értékes, hanem a nagyvilág számára is. Büszkék vagyunk, hogy az eddigi sikereken túl az Énekel az ország a 2025-ös évben Innovatív Márka és Kiváló Fogyasztói Márka kategóriában elnyerte a Magyar Brands elismerést.

A Budapesti Nemzetközi Kórusünnep, ahol minden együtt lesz

Idén nyáron ötödik alkalommal rendezi meg az Interkultur Hungária és a MÜPA a Budapesti Nemzetközi Kórusünnepet. A rendezvény célja a kóruszene népszerűsítése hazánkban és a határainkon túl, illetve a közösségi éneklés örömeinek átélése. A többnapos fesztivál középpontjában a felszabadult örömeleklés áll, de a jelentkező kórusok különféle kategóriákban össze is mérhetik felkészültségüket. Van lehetőség „Barátság-koncerteken” való éneklésre, workshopokon való interaktív tapasztalatcserére, a hazai és külföldi kóruskultúrák, hagyományok megismerésére. Rendszerint nagy érdeklődés kíséri az erre az alkalomra szerveződő fesztiválkórus szereplését, Mozart: *Requiem*-jének előadását is.

Ez a program minden bizonnyal páratlan zenei örömforrás lesz. A közös éneklés kínálta lehetőségek megkoronázása, felejthetetlen élményt kínálva a résztvevők és a közönség számára egyaránt.

A hangok rezgése hatással van...

Már az ókori szónokok, filozófusok is leírták a zene személyiségre kifejtett hatását. A kutatások szerint harmonizálja, összekapcsolja az ember érzelmi, hangulati életét, érinti, alakítja a motivációs rendszert, befolyásolja a sejtműködést. Az énekhang az emberi testre ható legtermészetesebb rezgés, ami csodálatos és mindig „kéznél van”. A kórushangzás olyan örömforrás, amely a testünkre is hatással van, alakítja a biológiai-kémiai folyamatokat, a keringést, a testi-lelki közérzetet, az immunrendszert. A tudomány is igazolja, hogy a zenei rezgések pozitívan befolyásolják az egészségünket és az egész életünket.

A Kecskeméti Kodály iskola öregdiákjaival a rendszeres, éves találkozók mindannyiunk örömeire újra elénekeljük a régi, kedvelt madrigálok. Sokan közülünk azóta is járunk kórusba. Bizonyára a közösen átélt zenei élményeknek is köszönhető szellemi frissességünk, aktivitásunk, és hogy életkorunkat meghazudtolóan jól vagyunk. Hisszük, hogy érzékenységünket, a közösség iránti kötődésünket, a minőségi élet megélésére irányuló elkötelezettségünket a zenei műveltségünknek is köszönhetjük. „Zene nélkül nincs teljes élet.” (Kodály Zoltán)

KONCERTJEINK

2026. március 1., 19:30 / Müpa

VOICES OF THE FUTURE – A JÖVŐ HANGJAI

Kodály: Jézus és a kufárok & Mátrai képek

Mendelssohn: Első Walpurgis-éj

Középiskolások Egyesített Kórusa
Bakos Kornélia – mezzoszoprán
Megyesi Zoltán – tenor
Haja Zsolt – bariton
Endrész Ferenc – basszus

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

Vonzalom, szenvedély, semmi mással nem pótolható szellemi táplálék

„Az ének szebbé teszi az életet, az éneklők másokét is.” Ez a Kodály-idézet kifejezi mindazt, amit az éneklésnek köszönhetek. A csodálatos diákéveket, a középiskolai közös muzsikálásban megtapasztalt közösség erejét, a sikereket, örömet, s a közönség soraiból áramló szeretetet. A kóruszene egymásra figyelést, alkalmazkodást, felelősségvállalást tanított, s ez egész életen át kitart.

A zene az élet minden területén támogat, segít, gazdagít és szórakoztat. Kórusban énekelni semmi máshoz nem fogható, nagyszerű érzés! A Budapesti Akadémiai Kórustársaság az ország egyik legfoglalkoztatottabb, legsikeresebb kórusa, érdemes idejárn. A jó művekért, a szakmai kihívásokért, a lehetőségekért, a kóruséneklésért.

Gyertek ti is, és próbáljátok ki!

2026. május 3., 11:30, 19:30 / Müpa

ÉNEKEL AZ ORSZÁG

Mozart: c-moll mise

Vajda: Magnificat

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. július 3-5. 19:30 / Müpa

V. BUDAPESTI NEMZETKÖZI KÓRUSÜNNEP 2026.

Mozart: Requiem

Fesztiválkórus
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

„A zene nyelve mindenhol ugyanaz”

– Kocsárdy Nicolette Alyssa portréja

Van, amikor egy zenész érkezése nemcsak új hangot, hanem új történetet is hoz magával. 2025. október 1-jén, a zene világnapján **Kocsárdy Nicolette Alyssa** amerikai születésű hegedűművész csatlakozott a Budafoki Dohnányi Zenekarhoz koncertmesterként. Nicolette pályája földrészekon, kultúrákon és zenei hagyományokon ível át, miközben egy dolog mindvégig változatlan maradt: a zene iránti mély, ösztönös elköteleződés – és az a nyitottság, amellyel a világ felé fordul.

Szöveg: Galambos Evelin

A története egészen korán kezdődött. **„Hároméves koromban kezdtem hegedülni”** – meséli. Hangszerválasztása eredetileg praktikus okokra vezethető vissza: édesanyja zongorázni szeretne volna taníttatni, de a környéken nem volt olyan tanár, aki ilyen fiatal gyerekekkel foglalkozott volna. Hegedűtanár viszont igen – és ezzel eldőlt Nicolette sorsa. A szülei nem zenészek, de Montessori óvodájában, ahol kifejezetten javasolják a korai zenei nevelést. A sors tehát úgy hozta, hogy fiatalon lehetősége nyílt megismerkedni a zenével. A Suzuki-módszerrel kezdték tanítani, hallás után, játékosan. A zene természetes nyelvként épült be az életébe, sokáig azonban nem volt magától értetődő, hogy hivatássá is váljék. Gyerekként többféle jövőt is elképzelt magának – az orvosi pálya vagy a tengerbiológia is foglalkoztatta. A döntő fordulat tizenhat éves korában érkezett el, amikor eltöltött egy tanévet Budapesten, a Szent István Zeneművészeti Szakközépiskolában Polonyi István növendékeként. **„Az a közeg, az ott tanuló, hasonló célokat dédelgető fiatal muzikusok társasága erősített meg abban, hogy hegedűművész szeretnék lenni.”** Ez az egyetlen év alapjaiban határozta meg pályáját – olyannyira, hogy később is viszonyítási pont maradt számára.

Tanulmányait ezt követően az Egyesült Államokban folytatta: alapdiplomáját az ohioi Kent State Universityn, mesterdiplomáját a University

of California, Los Angeles (UCLA) egyetemen szerezte meg. A különböző intézményekben és városokban eltöltött évek nemcsak technikai tudását mélyítették el, hanem szemléletmódját is formálták. **„Az amerikai életem megtanított arra, hogyan legyek nyitottabb és rugalmasabb különböző emberekkel és helyzetekkel szemben. A sokszínűség és a támogató hozzáállás nagy hatással volt rám.”**

Pályafutása során számos rangos versenyen ért el kiemelkedő eredményeket, szólistaként és kamarazenészként is rendszeresen fellépett, valamint több zenekarban töltött be koncertmesteri vagy más vezető szerepet. Különösen meghatározó élményként említi a Szapporóban megrendezett Pacific Music Festivalon való részvételt. **„Ez egy egyhónapos, intenzív zenekari kurzus volt, hatalmas repertoárral és rengeteg koncerttel. Számomra ez volt az első igazi bepillantás abba, milyen lehet a jövőm zenekari hegedűművészként – ekkor éreztem először, hogy ezt az utat szeretném járni.”**

Bár hosszú időn át Amerika volt az otthona, Magyarország egyre erősebben vonzotta. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen való tanulás vágya, a magyar zenei kultúrához való kötődés és az ország iránti szeretet végül 2016-ban végleges hazaköltözéshez vezetett. **„Számomra az otthon elsősorban azt a helyet jelenti, ahol a családom van. Ma már**



mindannyian itt élünk, így Magyarországot nevezem otthonnak.”

Koncertmesterként Nicolette komplex szempontokban gondolkodik. **„Technikai, zenei és emberi kihívás egyszerre”** – fogalmaz. Nemcsak az első hegedűszólam vezetéséről van szó, hanem példamutatásról, felelősségről és kommunikációról is: arról, hogy a karmester zenei elképzelései hitelesen és egységesen jussanak el a zenekar minden tagjához. Ehhez szerinte elengedhetetlen a vezetői készség, a nyitottság és az, hogy a zenekari muzikusok bizalommal fordulhassanak a koncertmesterhez.

A Budafoki Dohnányi Zenekarral való első találkozás azonnal megerősítette benne, hogy jó helyre érkezett. **„Nagyon barátságos, befogadó közösségként ismertem meg őket. Olyanok, mint egy nagy család – segítőkészek, és már az első naptól kezdve otthon éreztem magam közöttük.”** A zenekar erejét a kiváló légkörben és a muzikusok magas szintű tudásában látja: abban, ahogyan mindenki a legjobbját hozza, és egymást támogatva hoznak létre igazán különleges zenei pillanatokat.

Repertoárjai között olyan monumentális művek szerepelnek, mint Sosztakovic *V. szimfóniája* vagy Stravinsky *Tavaszi áldozata*. Különösen közel állnak hozzá Csajkovszkij művei is – nemrég nagy örömmel játszotta a *IV. szimfóniát*, amely az egyik kedvence. **„Nagyon**

szerelem azt a hatalmas érzelmi skálát, amely Csajkovszkij zenéjét jellemzi” – mondja, és nem véletlenül: Nicolette szenvedélyes balettrajongó, és aktívan táncol is az Espérance Balettiskolában. Úgy érzi, a balett nemcsak kikapcsolódást jelent számára, hanem szorosan kapcsolódik zenei gondolkodásához is: fejleszti testi tudatosságát, a mozgás és a zene összekapcsolódása iránti érzékenységét, és inspirációt ad az előadóművészi munkához.

Az inspirációt általában véve is magából az életből meríti. **„Rengeteg minden történik a világban, jó és rossz egyaránt, és a zene lehetőséget ad arra, hogy ezeket az érzéseket megéljem, feldolgozzam és továbbadjam.”** Hasonlóan fontos számára az élőlények iránti felelősségvállalás: nagy állatbarát, elkötelezett az állatok jóléte iránt, és ez az empátia az emberi kapcsolataiban és a zenéhez való viszonyában is visszaköszön.

Példaképként és mentorként a Los Angeles-i Filharmonikusok koncertmesterét, Martin Chalifourt említi, akihez szakmai kérdésekben és emberileg is bizalommal fordulhat. A közönséggel való kapcsolatot szintén kiemelten fontosnak tartja. Tapasztalatai szerint mind Amerikában, mind Magyarországon szeretik a klasszikus zenét, itthon azonban különösen mély kötődést érez. **„Az itt tapasztalt taps rendkívül lelkes, az együtt, ritmusban tapsoló közönség egészen különleges – szinte hungarikum.”**

Amikor éppen nem zenél, szeret balettozni, filmeket nézni, a családjával és szeretett kutyusával, cicájával lenni. A fiatal muzikusoknak pedig ezt üzeni: **„A zene önmagában egy nyelv és egy külön világ. Bárhol is él az ember, a zene nyelve mindenhol ugyanaz, és a cél is közös: inspirálni a közönséget, és szép, értékes üzeneteket közvetíteni.”**

Kocsárdy Nicolette Alyssa érkezése nemcsak új koncertmestert, hanem új energiát, nemzetközi tapasztalatot, érzékeny művészi szemléletet és mély emberi elköteleződést hozott a Budafoki Dohnányi Zenekar életébe. Története méltó módon illeszkedik a zene világnapjának üzenetéhez: a zene valóban összeköt – kontinenseken, művészeti ágakon és emberi sorsokon át.

Amerikai-e az amerikai zene?

A mai klasszikus zenei szcéna elképzelhetetlen lenne Amerika nélkül. A chicagói, a clevelandi, a New York-i, a philadelphiai zenekarok elmaradhatatlan szereplői a világ koncertpódiumainak, és a műsorfüzetekben is gyakran szerepelnek Gershwin, Ives, Copland, Bernstein és társaik. Ha az óceán két partját mindenáron „mi”-re és „ők”-re szeretném bontani, akkor elmondhatjuk, hogy most, a XXI. században ők pontosan ugyanott tartanak, mint mi. Pont ezért nagyon furcsa belegondolni, hogy nekik mennyivel kevesebb idejük volt eljutni ide, mint nekünk.

Szöveg: Szalai Eszter M.

Hiszen még fogalmunk sem volt arról, hogy mi van a nagy vízen túl, amikor 1098-ban megszületett például az első zeneszerzőnő, Bingeni Szent Hildegárd, azaz Hildegard von Bingen. Az ars antiqua legnagyobb mesterének tartott Perotinus már 1200 körül többszólamú műveket komponált. Utána követte őt hosszú, tömött sorokban Machaut, de la Halle, Josquin des Prez és így tovább, akik csodálatos, bonyolult, kiforrott műveket alkottak, amelyeket még ma, cirka 800 évvel később is áhítattal hallgat a közönség világszerte. Eközben az amerikai kontinens őslakosai még boldogan élték a maguk életét az európaiak megjelenése előtt.



Halsall: A Mayflower Plymouth kikötőjében (1882)

Kolumbusz első, 1492-es útja után még sok expedíció vágott neki a nagy útnak az újvilágba, de amíg ők az ismeretlenbe hajóztak és próbáltak gyógyírt találni a skorbutra, Európában már dübörgött a reneszánsz. Palestrina, Tallis, Byrd, Monteverdi, az Attaignant-féle kottanyomtatás... Európában mindez már a múlt volt, sőt, már Heinrich Schütz, Jacopo Peri, Jean-Baptiste Lully volt divatban, amikor 1620-ban a Mayflower kikötött Cape Codnál.

A következő száz-százötven évről keveset tudunk, az újvilágban új életet kezdő emberek nyilván azzal voltak elfoglalva, hogy házakat építsenek, területeket jelöljenek ki, városokat, kolóniákat alapítsanak. A bevándorlók között természetesen voltak zenészek, zenekedvelők és zeneszerzők is, így az európai zenekultúra velük együtt átszivárgott az óceán túlsó partjára. A kialakuló zenekultúrában – ugyanúgy, mint Európában – megvolt az egyházi zene és a világi zene kettőssége. Utóbbit a számtalan (helyi és bevándorló népek) folklórjának keveredése jellemezte.

A XVIII. század vége felé, az Egyesült Államok függetlenségének megszerzése után kezdtek a helyi szerzők saját műveket alkotni. Említsük meg William Billings nevét (1746-1800), ő volt az, aki himnuszaival megalapozta az amerikai kórusmuzsika hagyományát, azt az irányt, amely már eltért az európai barokk befolyásától. Műveiben még van európai import-ötlet, de már található bennük bennszülött ritmikái és har-

móniai elemek is. Másik fontos, említésre méltó név Lowell Masoné, ő Bostonban tevékenykedett zenetanárként.



Lowell Mason

számára is, hogy egy ismeretlen dallamot első látásra képesek legyenek elénekelni. Ezzel jóval szélesebb néptömegek számára vált elérhetővé a közös muzsikálás, és annyira jól sikerült, hogy máig is használják.

A XIX. században az amerikai klasszikus zene fokozatosan függetlenedett Európától, és erősödtek benne a romantikus hatások. Ekkorra tehető az első zenei felsőoktatási intézmények megalapítása is. Az első fecske az ohioi Oberlin Conservatory volt, ez az iskola ma már nem működik, de a két év múlva, 1867-ben, Bostonban megnyílt New England Conservatory a mai napig aktív.

Innentől folyamatosan fejlődött az amerikai klasszikus zene, bár az is igaz, hogy mivel a kontinensek közötti közlekedés egyre gyorsabb és biztonságosabb lett, sok európai muzsikus utazott oda, és hagyott örökre nyomot, elég, ha Arturo Toscaninire vagy Leopold Stokowskira gondolunk, ők emelték világklasszissá az amerikai szimfonikus zenekarokat.

A következő név, akit feltétlenül meg kell említenünk, Nadia Boulanger-é, a francia zeneszerzőnő, a XX. század legfontosabb zenepedagógusáé. Közel 1200 híres tanítványa volt, az ő keze alól került ki hat híres amerikai zeneszerző is: Aaron Copland, Virgil Thompson, Walter Piston, Roy Harris, Howard Hanson és Leonard Bernstein. Ők műveikben tudatosan ötvözték az európai

klasszikus technikát az amerikai népi és dzsesz-szesz motívumokkal, megalapozva a nemzeti zenei identitást. E hat szerzőnek a kompozíciói ma is az amerikai klasszikus repertoár alapkövei.

Az utolsó nagy zenei löket, amelyet az USA kapott Európától, a II. világháború hozadéka volt. Ekkor menekült oda többek között Korngold, Hindemith, Bartók, Weill, Toch. Letelepettek és tanítani kezdtek. Hindemith például a Yale-en és a Cornellen, Bartók a Columbián. Ha ők nincsenek, ha ez a rengeteg zenész (köztük fantasztikus karmesterek, Bruno Walter, Széll György, Reiner Frigyes) nem költözik át az óceán túlsó partjára, teljesen máshogyan alakult volna a mai amerikai zene.

Erich Korngold például a filmzeneszerzés egyik úttörője lett, még Oscar-díjat is kapott. A Warner Bros-hoz szerződött komponista nagyzenekari, romantikus filmzenét írt Richard Strauss és Mahler stílusában. Max Steinerrel és Franz Waxmannel hárman megalkották a „Hollywood Sound”-ot – gazdag hangszereléssel, lírai dallamokkal és drámai kontrasztokkal. Ebből merítették ihletet és fejlődtek ki a mai nagyok, John Williams, James Horner és Hans Zimmer.

Bár hosszan lehetne sorolni az összefonódásokat és különbségeket, az biztos, hogy az amerikai klasszikus zene európai gyökerekből kinőve lett teljesen egyedi, viszont a történelem során oda menekült mesterek öröksége máig áthatja a kortárs alkotásokat.

Az Amerikai álmok című koncertünket a ZenePlusz bérletsorozat 4. előadásaként 2026. április 15-én, 19:30 órakor hallgathatja meg közönségünk a Müpában. Műsoron: Adams: Short Ride in a Fast Machine, Bernstein: Divertimento, Gershwin-Szüts: Porgy és Bess-szvit, Grofé: Grand Canyon. Közreműködik: Szüts Apor: zongora. Vezényel: Hollerung Gábor. ■



Nadia Boulanger (Edmond Joaillier fotográfiája, 1925)

Rákóczi emlékezete

„A mi édes urunk és atyánk.”

Mikes Kelemen: *Törökországi levelek*

„...nagyon magas növésű, de nem túl magas, nem sovány és nem kövér, nagyon arányos és jóalakú”, „külsője erős, hatalmas és nagyon nemes, tekintélyt parancsoló minden durvaság nélkül. Arca elég kellemes és egész jellege tatár...”, „a haja barna, telt arcú, élénk szemű, szép ember és jó lovas...”, „több nyelvet beszél s franciául is elég jól...” – írják, akik látták életében, a sok-sok város és falu valamelyikében, ahol élt, tanult, tárgyalt, harcolt vagy a seregét szemlélte; vagy épp Marseilles-ben, ahonnan a hajója Rodostóba indult.

Szöveg: Viant Katalin

Vagy találkozhattak vele szűk hazájában, a to-kaji Rákóczi-várban, amelyet anno a Felvidék védőbástyájaként tartottak számon, Újhelyben, Szerencsen, Sárospatakon vagy épp Mádon, ahol megszállt és tán borozgatott is nővérénél a Rákóczi-Aspremont kúriában. Az ily szavakkal leírt személy nem más, mint „Patak grófja”, a Nagyságos fejedelem, Magyarország vezérlő fejedelme, Erdély fejedelme, a Partium ura, a székelyek ispánja, aki huszonzét évesen állt a hadak élére: II. Rákóczi Ferenc. A BDZ rá emlékezik koncertjével születésének 350. évfordulója tiszteletére a Zempléni Fesztiválon, Sárospatakon – mi pedig itt, a tőle, illetve kortársaitól származó sorokkal.

1676. március 27-én a várandós Zrínyi Ilona épp Munkácsról Regőcre tartott, amikor a Rákócziak kiskastélyában, Sárospatak közelében, Borsiban (amely akkor az Erdélyi fejedelemséghez tartozott, ma Szlovákiához) megszületett II. Rákóczi Ferenc. Édesapja, I. Rákóczi György a gyermek három és fél hónapos korában elhunyt, így az akkor huszonzét éves édesanyja lett – nagy küzdelmek árán – a fia gyámja, a család férfitagjai pedig gondoskodtak neveltetéséről. Zrínyi Ilona 1682. június 15-én Thököly Imre, a kuruc hadak vezére felesége lett, onnantól Thököly lett a gyermek nevelőapja.

Anyja és gyermeke bensőséges kapcsolatáról tanúskodik Zrínyi Ilona Pozsonyban, 1692. január 8-án kelt gyönyörű leveléből pár sor: „Isten áldása legyen rajta! Édes Fiam, Ferenc! Meg kell vallanom, hogy eleitől fogva mind máj napig dolgaimban nem az emberi, hanem az isteni gondviselés és akarat volt a vezetőm... Semmi sem esik nekem oly súlyosan, mint téled, legkedvesebb fiamtól elszakadnom... Te csak szorgalmasan tanulj, és igyekezz megtanulni alkalmazkodni, hogy tetteid dicséretének koronáját elnyerjed. A világon semmi sem dicséretesebb, mint a jó név és a tisztességes hír; az soha nem szűnik meg, örökkön megmarad. A javakat elveszteni semmit sem jelent, de aki becsületét veszti el, mindent elveszít... a mindenható Istentől anyai szívemmel minden áldást kívánok és maradok mindenütt, ahol csak leszek és minden időben a te szerető anyád. Zrínyi Ilona.” E levél búcsúlevelével és végrendelet egyszerre: fiát tizenkét éves kisfiúként, 1688-ban látta életében utoljára. Az események különös fordulata, hogy ő is, fia is török száműzésben hal meg, így itt ismét összekapcsolódik a sorsuk, ahogy Mikes Kelemen 207 törökországi levele közül egyikben be is számol róla. E levél Rodostóban kelt, 1735. július 18-án, és Rákóczi temetéséről szól: „Sírt pedig azon a helyen ástak, ahová temették volt az urunk anyját, akinek is



Mányoki Ádám: II. Rákóczi Ferenc képmása

csak a koponyáját találták meg, és aztot a fia koporsójában bészárták, és együtt eltemették.” Anya és fia maradványait együtt, az 1906. október 29-i újratemetéskor, Kassán helyezték végső nyugalomra a Szent Erzsébet-székesegyházban.

Rákóczinak mostohaapja, Thököly Imre iránti gyermeki tiszteletéről idézem levelének aláírását, melyet tízévesen írt nővérével, Juliannával közösen, a korra jellemző emelkedett, de szeretetteli hangon: „Leányi és fiúi engedelmisséggel való szolgálatunkat ajánljuk Nagyságodnak, mint jó kegyelmes Uramnak.”

Jókai Mór az 1882-ben született II. Rákóczi Ferenc emléke című versében írja: „Neved egyértelmű lett a szabadsággal”, és hogy ez mennyire igaz, arra magának Rákóczinak a szavai világítanak rá. Így most magát a Nagyságos Fejedelmet idézem az „Emlékirataim a magyarországi háborúról, 1703-tól annak végéig” írásából, amely születésétől, az 1697-es „felvidéki zendülésen” és a szabadságharcra át az 1719-es évig tartanak, amikor a Fejedelem „kilépett a történelemből, s további sorsa már nem érdekelheti a nagyvilágot”. Rákóczi emlékiratait Ráth Károly, Győr megye levéltárnoka, az MTA levelező tagja fordította le 1861-ben.

„Nem félek őszintén kinyilatkoztatni... hogy egyedül a szabadság szeretete és a vágy hazámat felmenteni az idegen járom alól, volt célja minden tettemnek... a magyar háborút – őszintén megvallom – az okosság minden szabályai ellenére kezdettem, egyedül egy fiatal ember hevesége és a haza szeretete által lelkesítve... Már e munka kezdetén leírom, minő állapotban találtam az országot, midőn a háborút elkezdtem... alig képzelhetni, mily igyekezettel és örömmel tódult a nép hozzám. Csapatonként rohantak, hozván magokkal kenyeret, húst és más hasznos élelmi szereket. Ezen emberek gyermekeik és feleségeik társaságában jöttek... Kegyelmed mindenekről únos-untalan tudósítson bennünket, és embereit, portáit szüntelen jártatván, minden tehetségével azon légyen, hogy bizonyos hírekről tudósíthasson - s Nógrád várának építését szorgalmaztassa... növekedvén seregem száma és bátorsága, átléptem a magyar határokat, mint Caesar a Rubicont... Ezen alkudozások alatt erényedetlenül folytattam a készüléteket Esztergom ostromára... Soha sem tulajdonítam ez eseményt a nemzet könnyelműségének, hűtlenségének, vagy személyem megutálásának; mert ragaszkodásának számtalanszor adá érzékeny jeleit... az európai s a magyar ügyek állása akadályozó sikerültöket... hajlandó voltam a békére, de csak oly békére, mely a nemzet javára szolgált volna. Így végződött a magyar háboru e békekötéssel...” A fordító megjegyzi: „Rákóczy Ferenc ezután mintegy 50 – köztük Bercsényi, Forgács Simon, Eszterházy Antal, Csáki Mihály, Vay, Mikes Kelemen – társával Danczigban hajóra ült és Franciaországba evezett... 1720-ig Rodostóban a Márvány tenger partján laktak. Itt olvasással, irással, esztergálos és asztalos munkával tölté idejét; udvarával egygyütt naponkint 70 piasztart kapott, melylyet a szultán fizetett az emigráció költségei fedezésére. Rodostóban halt meg 1735 April 8-dikán. Neje már jóval előbb, 1722-ben meghalt.” A száműzetés éveiről Mikes Kelemen ír remek stílusban: „Ma reggel a fejedelmünk a Pompeus oszlopát volt megnézni... a Fejedelem, álmát megszakasztván, éjjel két óraker felkel és újra a kápolnás házba vonul imádkozni... A szakálla munka közben megizzad és fehérnek látszik a rátapadó forgácstól. Én végig ott állok mellette, kéz alá adogatom a szerszámokat, majd

a munka befejeztével egy tál vízzel szolgálók arcát és kezét megfürdetni. Urunk belemerülve a munkába, mintha mákonyt élvezett volna... Nem szoktam hozzá, hogy Fejedelmünk elhagyja magát előttem és vigasztalásra szoruljon... A Fejedelem nem vette szívére ezt a hozzá méltatlan fogadtatást... Napjaink a lehulló vízcseppekhez hasonló egyformasággal telnek..."

S hogy milyen is volt a Fejedelem, azt udvari festőjének, Mátyóki Ádámnak köszönhetően magunk elé tudjuk képzelni. A festmény 1707-ben készült, Lengyelországban, közvetlenül azután, hogy a festő elfogadta Rákóczi ajánlatát.

Rákóczi Ferenc és társai földi maradványaival 1906. október 24-én indult útnak a hajó Konstantinápolyból, majd október 28-án reggel 8 óra 34 perckor futott be a vonat a budapesti Keleti pályaudvarra. Az érkezőket Bárczy István polgármester fogadta. A koporsókat díszes hintókra rakták, és a gyászmenet a Kerepesi (ez időtől Rákóczi) úton vonult a Szent István Bazilikába. A vonat este indult tovább Kassára, ahová október 29-én hajnalban érkezett meg. II. Rákóczi Ferenc, Zrínyi Ilona, Rákóczi József, Bercsényi Miklós és neje Csáky Krisztina, Eszterházy Antal, valamint Sibrik Miklós földi maradványait a Szent Erzsébet-dómban helyezték örök nyugalomra. Thököly Imre hamvait október 30-án végakarátának megfelelően Késmárkra vitték, és az új evangélikus templomban helyezték végső nyugalomra.

Ma nincs település, ahol ne lenne Rákóczi-ról elnevezett út, utca, tér. Nincs erdő, ahol ne lenne egy tölgyfa, amely alatt a Fejedelem megpihent. Nincs ember, aki ne ismerné a Rákóczi-indulót. Nincs, aki ne látta volna Rákóczi szobrát a Kosuth téren vagy a Hősök terén vagy a Dunán úszó, róla elnevezett hajót, az emléktáblákat házfalakon. Nincs, aki ne hallott volna a nevét viselő iskolákról, forrásokról, tanösvényről, túróról, barlangról, falvokról, népdalról, meséről, sőt tréfáról, és természetesen a Rákóczi-várakról. Nincs, aki ne ismerné Petőfi Sándor *Rákóczi* című versét, mely 1848. április 21-én kelt, Pesten: „Hazánk szentje, szabadság vezére, / Sötét éjben fényes csillagunk...” És tudjuk, hogy saját kezével faragott ki egy szép karosszékot Rodostóban. A házikápolnájában használta, Thaly Kálmán



A Rákóczi-faragta karosszék

fedezte fel a Fejedelem hamvainak és ereklyéinek kutatásakor.

Tán kevésbé ismert Rákóczi és a zene kapcsolata: „Rákóczinak nem volt olyan nagyszámú zenekara, mint Thökölynek. Fővezérével, Bercsényivel együtt tartott zenészeket, akik vagy a fejedelmi udvarban, vagy a fővezér várában muzsikáltak. Az ónodi országgyűlés templomsátrában zenés misét is előadtak. Bercsényi volt kettejük közül a nagyobb muzsikakedvelő.” A Fejedelem tán látta/hallotta a Thököly-csembalót: ez Thököly Istvánnak, Thököly Imre édesapjának hangszere volt.

II. Rákóczi Ferentől Mikes Kelemen soraival, a 112. levél részletével búcsúzik: „Amitől tartotunk, abban már benne vagyunk. Az Isten árvaságra téve bennünket, és kivéve ma közüllünk a mi édes urunkot és atyánkot, három óra után reggel. Ma nagypéntek lévén, mind a mennyei, mind a földi atyáinknak halálokat kell siratni. Az Isten mára halasztotta halálát urunknak azért, hogy megszentelje halálának áldozatját annak érdemével, aki ma megholt értünk. Amicsoda életet élt, és amicsoda halála volt, hiszem, hogy megmondották nékie.” A Nagyságos Fejedelem gondolatával zárom soraimat, amely legmélyebb vallásos művében, a háromrészes, latin nyelvű *Vallomásokban (Confessio peccatoris)* olvasható: „Tudom uram, mindennel neked tartozom.”

Queen – a rocktól a szimfóniáig

A **Queen** neve ma már egyet jelent a rocktörténelem egyik legnagyobb és leginnovatívabb zenekarával. A brit együttes nemcsak slágereivel, hanem rendkívül összetett, sokrétű hangzásvilágával is maradandó nyomot hagyott a könnyűzenében.

Szöveg: Szalai Eszter M.

A zenekar 1970-ben alakult Londonban, Freddie Mercury énekes, Brian May gitáros, Roger Taylor dobos és John Deacon basszusgitáros részvételével. A tagok különböző zenei háttérrel rendelkeztek: Mercury a színpadi előadómód és az opera iránti rajongását hozta magával, May klasszikus zenei és tudományos érdeklődése saját készítésű gitárjával és különleges hangzásával gazdagította a bandát. Ez a sokszínűség már a kezdetektől meghatározta a Queen stílusát.

A hetvenes évek elején a zenekar még a hard rock és a glam rock világában mozgott, ám hamar kiderült, hogy eszük ágában sincs a megszokott kereteken belül maradni. Albumaik egyre bátrabban kísérleteztek: a *Queen II*, az *A Night at the Opera* vagy a *A Day at the Races* már valódi zenei laboratóriumnak számított. Ezek a lemezek a rock, a pop, az opera, sőt a vaudeville (színpadi műfaj, az opéra comique, a varieté, a kabaré előzménye) és a klasszikus zene elemei fonódtak egymásba.

A Queen egyik legnagyobb erőssége a rendkívül komplex hangzás volt. A zenekar híres volt arról, hogy dalainak vokál- és egyéb szólamait akár több tucat sávon is rögzítette. Freddie Mercury, Brian May és Roger Taylor hangját sokszor többször is felvették, majd egymásra tették, így hozva létre az ikonikus, „kórusszerű” vokált. Ennek legismertebb példája a *Bohemian Rhapsody*, amelyben operai részek, balladai elemek és hard rock szakaszok váltják egymást. Szinte olyan ez a szám, mint egy mini szvit.

A zenekar stúdióbeli munkája legendaszámba ment. Maximálisan kihasználták az analóg technika lehetőségeit, sokszor trükkös vágásokkal, visszhangokkal és többsávos felvételekkel dolgoztak. Mindezt nem öncélúan tették, hanem azért, hogy a dalok érzelmi és zenei hatása mi-



nél erősebb legyen. A Queen számára a stúdió is hangszer volt, ugyanúgy játszottak rajta, mint a gitáron vagy a zongorán.

Mindez a komplexitás azonban nem ment a közérthetőség rovására. A Queen dalai egyszerre voltak művésziek és slágeralapanyagok. A *We Will Rock You*, a *We Are the Champions* vagy a *Radio Ga Ga* egyszerű, könnyen énekelhető refrénjei mögött is átgondolt hangszerelés és tudatos építkezés van.

Az együttes zenéje nem csak a rock világában vált meghatározóvá, hanem a klasszikus és crossover előadók körében is. Az egyik első és legismertebb ilyen projekt a *The Queen Symphony* volt, amelyet a brit zeneszerző-karmester, Tolga Kashif írt. Ez hat tételben, szimfonikus formában dolgozza fel a Queen-dallamokat. Ennek ősbemutatója 2002. november 6-án volt a londoni Royal Festival Hallban. A Royal Philharmonic Orchestra mutatta be a darabot, a közönség soraiban pedig ott ült Brian May és Roger Taylor is.

Azóta a Royal Philharmonic Orchestra több alkalommal is kiadott Queen-klasszikusokat feldolgozó lemezeket, például a *Symphonic Queen – The Greatest Hits* (2016) és a *The Royal Philharmonic Orchestra Plays... Queen* (2015) című albumokat,

ezek a zenekar legismertebb számaait mutatják be nagyzenekari hangzásban.

A crossover műfaj népszerűségét mutatja, hogy nagy, „hagyományos” zenekarok is beépítették a rock-klasszikusokat a repertoárjukba. 2025 szeptemberében például a Proms évadzáró koncertjén a BBC Szimfonikus Zenekarának és Énekkarának előadásában csendült fel a *Bohemian Rhapsody*, Stuart Morley új hangszerelésében.

A Queen zenéje így idővel a crossover műfaj egyik klasszikusává vált, amely hitelesen ötvözi a rock, az opera és a komolyzenei hangzást. Ez az univerzális hatás nemcsak új közönségrétegeket hozott a zenekar köré, de hozzájárult ahhoz is, hogy dalaik generációkon átívelően éljenek tovább.

Ez egy annyira jó dolog, hogy mi sem szeretnénk belőle kimaradni. Különleges Queen-koncerttel készülünk tehát, ahol a BDZ és állandó kórustársa, a Budapesti Akadémiai Kórustársaság mellett a színpadra áll még Radics Gigi, Serbán Attila és Szemenyei János, valamint az ARLtistic Dance Company. Jöjjenek el, és hallgassák meg ezt a nagyszerűnek ígérkező koncertet! Mi már nagyon várjuk.



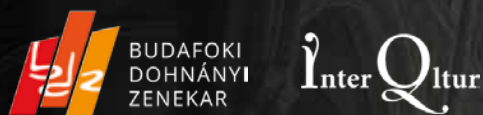
QUEEN Symphony & Koncertshow előadásunkat 2026. június 13-án 20:00 órakor nézheti meg közönségünk a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon. (Esőnap: június 14.)

Előadók: Radics Gigi, Serbán Attila, Szemenyei János, Budafoki Dohnányi Zenekar, Budapesti Akadémiai Kórustársaság (karigazgató: Balassa Ildikó), ARLtistic Dance Company, Koreográfus: Albert Réka Lilla, Vezényel: Guido Mancusi

ZEMPLÉNI FESZTIVÁL

AZ ÉLMÉNYEK HARMÓNIAJA

2026. augusztus 14-23.



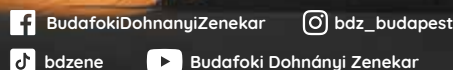
Húsvétvárosi koncert a Mátyás-templomban

2026. március 20. 20:00

**Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság**
Vezényel: Balassa Ildikó

Műsor: **Schubert: Asz-dúr mise**

Jegyek: bdz.jegy.hu



Irodalmi hangszerlexikon

„És jönnek a zenészek...”

Vörösmarty Mihály: *Madárhangok* (1845. jan. 30. előtt)

A koncertpódium két oldalán felnyílnak az ajtók, és belépnek rajtuk a művészek, hogy elfoglalják a helyüket. Egyesek kezükben mesterségük címerével, azaz a hangszerükkel jönnek, mások a már előre bekészített hangszerekhez lépnek oda. Ötven, vagy akár száz zenész, sokféle hangszerrel... Lehet ez angolkürt, berimbau, ceglédi kanna, orgona vagy pikoló, illetve – ha csoportosítani szeretnénk őket – fafúvósok, „rezekek”, ütőhangszerek, vonósok. Ezúttal más művészetek (irodalom, képzőművészet) szemüvegén keresztül vesszük szemügyre a szimfonikus zenekarok hangszereit, illetve egy-egy népi hangszert is, amelyek olykor „vendégművészként” helyet kapnak a szimfonikus művekben.

Szöveg: Viant Katalin

Bőgő / Nagybőgő

„A Liget csendes még. A távolban valahol (...) fáradt muzsikaszó hallatszik, de csak a bőgő brummogása, olykor a pikula sivalkodása.” – olvasom Gárdonyi Géza sorait, aki nem bőgözött, bár több hangszeren is játszott. Hegedülni is csak saját magának hegedült, vigasztalást keresve fordult hangszeréhez. Gazdag kottatára volt, dalszövegeket írt, és számtalan művében szerepelnek zenei utalások. Zeneszerzőként is működött: 1882-ben, 19 évesen írta meg a *Fel nagy örömrre* kezdősorú karácsonyi éneket, amikor a devecesteri iskolában volt tanító. Diákjai az iskolai karácsonyi ünnepségen elő is adták az éneket, amely oly ismert és közkedvelt lett, hogy sokan népéneknek hiszik. Hogy Patrick Süskind német író játszott-e bőgőn, azt nem tudjuk, de 1981-ben írt egy monodramát *A nagybőgő* címmel. Ebből idézek egy mondatot: „Létezhet zenekar prímhegedű nélkül, fúvósok nélkül, rézfúvósok, üstdob nélkül, de nem létezhet zenekar nagybőgő nélkül. Szóval arra akarok kilyukadni, hogy a zenekarban toronymagasan



Vinczellér Imre:
Néma hangszerek II.

a legfontosabb hangszer a nagybőgő. Pedig nem is látszik meg rajta... Most! Mindjárt! Mindjárt megismétlődik ez a rész a nagybőgővel! Na, ez az!... Ez vagyok én. Illetve hát, mi. Én meg a kollégák. Az Állami Zenekar Brahms II. szimfóniáját játssza. Impozáns, mi?”

Cimbalom

„Zavarva lelkem, mint a bomlott cimbalom; / Örül a szívem és mégis sajog belé / Hányja veti a hab: mért e nagy jutalom? / Petőfit barátul mégsem érdemelé.” Arany János 1847. február 11-én írta a *Válasz Petőfinek* című versében e sorokat, s tán nem véletlen hasonlította lelkét a cimbalomhoz. Ő is játszott tamburán, a hosszúnyakú lantok családjába tartozó pengetős hangszeren, így ő volt a tamburás öregúr. Ady Endre *Zúg-zeng a jégcimbalom* című, 1910-ben megjelent versében



A cimbalom az acélhúros hangszerek királynője

ugyan jégcimbalomról ír, de az is zúg és zeng, mint az igazi. A falusi kocsmák elképzelhetetlenek cimbalom és a cimbalmos nélkül, amit Petőfi Sándor *Falu végén kurta kocsmá* című, 1847 augusztusában, Szatmárban írt verséből is tudhatunk: „...a kocsmá bezzeg hangos! / Munkálódik a cimbalmos...” A hungarikumok között viszonylag kevés a zenei vonatkozású, de 2016-tól ezek egyike a magyar cimbalom.

Citera

„Serkenj fel lantos / Pendítsd citerádat, / Édes beszédre / Nyisd ki néma szádat...” Szép Ernő *Citera* című versének első sorai egy hódmezővásárhelyi, Mihály-napi köszöntőnek, magyar népdalnak, illetve zsoltárnak a kezdetét őrzik. Nincs tudomásunk arról, hogy az író zenélt volna, de *Vőlegény* című művét a „magyar drámai irodalom leglírabb és legzeneibb prózái közé” sorolják.

Cselló



Berény Róbert:
Csellózó nő (1928)

Berény Róbert festőművész képzett muzsikás is volt: zenekritikákat írt, hegedűn játszott, sőt komponált is. A *Csellózó nő* a magyar festészet egyik legismeretesebb műve. A festő feleségét, Breuer Etelkát ábrázolja játék közben. A cselló, más néven gordonka vagy kispőgő nagy hangterjedelmű, basszus fekvésű vonós hangszer, és hasonlóan a hegedű hangszer családjához, ennek is négy húrja van, amelyek

tiszta kvint távolságra vannak egymástól. Nem véletlen tehát, hogy Pauk György hegedűművész önéletrajzi kötete is *Négy húron pendülök: nyolcvan év emlékei* címen jelent meg.

Csembaló, klavikord, clavecin, fortepiano

„Lant, hegedű, virgina, clavicordiumban gyönyörködik fajtalan, sok gonoszságokban.” E sorok Szentmártoni Bodó János *A tékozló fiú históriája* című művében (1663) olvashatók. Az említett virgina, csembaló és a klavikord is historikus billentyűs hangszer. Utóbbit tekinthetjük a zongora közvetlen elődjének, ezt inkább a házi muzsikálás alkalmával használták, míg a csembalót inkább koncerttermekben. Gyöngyösi Levente zeneszerző és Vashegyi György karmester is számos alkalommal játszott ilyen hangszereken a BDZ koncertjein, barokk és klasszikus zenét egyaránt előadva.



Munkácsy Mihály: *A zeneszoba* (1878)

Duda

„A duda, pikula, csimpolya szól, / van zene-bona, szól a muzsika, zeng a hegy alól heje-huja, / mulassunk, mulassunk, mulassunk jól.” Az ebben a lengyel népdalban is szereplő duda fúvós hangszer. Az ősi Egyiptomból terjedt el, s lett Európa-szerte ismert és kedvelt hangszer, amelyet – a megszólaltatójával együtt – „ördögösnek” is tartottak. A XVII-XVIII. századi francia udvarok divatos hangszere volt musette de cour néven. A díszes, barokk instrumentum elefántcsontból, ébenfából és drága szövetekből készült, gazdag díszítéssel. Hazánkban népi hangszer, a pásztorok hangszere volt, a toborzást



Dudások (A Cantigas de Santa Maria kéziratból, 1280 körül)

és a hajdútáncot egyaránt ezzel kísérték. Nevezik tömlősípnak, bőrdudának, tilidudának, kutyadudának, kecskedudának, csimpolyának is, a csángók pedig egyszerűen sípnak. A régi, kecskebőrből készült hangszerek hangolása annyira egyedi volt, hogy nem lehetett egy másikhoz igazítani – innen ered a közmondás, amely szerint két dudás nem fér meg egy csárdában. Mára már kiküszöbölték ezt a problémát, így vannak dudazenekarok is. A skótok nemzeti jelképe a duda, olyan nagy becsben tartják, hogy a királyi ceremóniakon is szerepet kap a hangszer. S hogy mi a pikula? Nem más, mint egy nádból készült, primitív klarinét. Dubrovay László *Concerto népi hangszerekre és zenekarra* című művében, amelyet a BDZ is bemutatott a MŰPA-ban, a duda mellett tekerőlantot, tárogatót, cimbalmot, dorombot, erdélyi furulyát és tilinkót szólaltattak meg népzeneészek.

Fuvola

„Furulya helyett aztán ezzel az aranyrúddal járt az ablakom alá, mintha bizony többet érne az aranyrúd, mint egy szépen szóló fafurulya. Még lyuk se volt rajta...” – írja Lázár Ervin *A hétfejű tündérben*. „Tábornok úr, legalább a furulyámat fogadja el! Valódi kőrifa. Csontnyaka van neki. A vége egy kicsit meg van hasadva, de ha összeszorítja



Manet: A fuvolás fiú

az ember a kezével, nagyon szépen szól” – ezt pedig Móra Ferenc vetette papírra *A furulya* című novellában. Nos, a hangszer, amin „lyuk is van”, a furulya. Az európai középkor zenéjé-

be vélhetően Közép-Ázsiából kerülhetett, ma ismert formájának kialakítása – több más fúvós hangszeré mellett – Theobald Böhm (1794–1881) fuvolaművész és aranyműves nevéhez fűződik. A fuvola fontos szerepet játszik többek között Rossini *Tell Vilmos*, Erkel Ferenc *Hunyadi László* című operájában vagy Liszt Ferenc *Szent Erzsébet legendája* című oratóriumában is. Juhász Zoltán népzeneész/fizikus a hangszer elterjedtsége, valamint az úgynevezett kassai aquamanile (kézmosó tálka) fuvalás figurája miatt úgy véli, hogy a „fuvola típusú hangszerek a legkorábbi időktől fogva jelen vannak a magyarság zenei életében... A fuvola népi elnevezései az oldal- vagy félenfúvós furulya, flajta, pikula.”

Gitár

„Néhány gitár és hegedű vijjog / nagyon messziről: / emlékek, emlékek, emlékek, / nem komolyak, nem fájnak...” Dsida Jenő *Apokalipszis* című látomásos versében ír a gitárról. Ez a hangszer többféle típusának köszönhetően egyaránt népszerű a klasszikus és a könnyűzenében.

A hazai gitároktatást Szendrey-Karper László gitárművésznek köszönhetjük. Rá emlékezünk Keresztury Dezső *Fénnyel telt zene* (Sz.-K. *Lászlónak*) című versének utolsó soraival: „...nem eszköz volt csak / szépszavú gitárja – / zengő fénye lelkünk / világát bejárta; / törekeny kis hangszer, de / szólt, ha akarta: / nem az eszköz teszi, de ki / játszik rajta.”

Harsona

„Mikor elhagytak, / Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és váratlanul / Átölelt az Isten. / Nem harsonával, / Hanem jött néma, igaz öleléssel...” Ady Endre *Az Úr érkezése* című költeménye 1908-ban, az *Illés szekerén* ciklusban jelent meg. A harsona (pozan, pozaun, puzón) a tölcéses fúvókájú, a rézfúvós hangszerek közé



Watteau: A gitáros

tartozik. Jellegzetes, harsány hangja okán a francia forradalom óta a katonazenekarok nélkülözhetetlen eleme. Önálló zenei feladatokat legelőször a XVIII. századi operazeneben kapott, Gluck kezdeményezése nyomán. A XX. században pedig kevésbé fennkölt, hétköznapibb szerepekben is kipróbálták, sőt, felfedezték a benne rejlő groteszket is.

Hárfa



Martin von Mijtens: Hárfa játzó hölgy

„Pár összeábdált fából áll a hárfám, / ódon dalok szunyadnak benne árván, / öreg, szelíd és csöndeskés dalok, / nem kedvelik már a fiatalok... s a régi hárfást senkisé is hivatja: / a csinnadrattának van ma divatja.” – Ezt a bánatos verset, Po Csü-ji *Öreg hárfá* című költeményét Kosztolányi Dezső fordításában olvashatjuk. Egy másik vers, Kaffka Margit *A hárfá* című alkotása sem azt a lány, szelíd képet idézi a hangszerről, ami elsőként juthat az eszünkbe. „E hárfából süvölt a démoni hang, / S tör vad erővel keletről nyugatnak; / Az erdők szava viszszaadong a mélyben. / – Ezt ifjúságom mélyéből ismerem még! – / Vihar! Beszéljess vélem!” A keletről Európába került húros hangszernek több formája, felépítése ismert. Régebben általában nők szólaltatták meg, ujjukkal, esetleg pengetővel.



A Corpus Harsona Kvartett a BDZ tagjaiból alakult

Hegedű

„Magyar vagyok. Természetem komoly, / Mint hegedűink első hangjai.” E sorok Petőfi Sándor egy 1847-es verséből valók. Vagy itt van Kányádi Sándor *Őszéből* két sor: „...sír a hegedűd / mint a nyers fa a tűzön”. Móra Ferenc nem csak regényeket, novellákat írt, hanem verseket is. *A hegedű* címűből származnak az alábbi sorok: „Gyerek voltam még, / Annak is aprócska. / Egyéb játékom nem volt, csak egy ócska / Vén hegedű, mit / Poros nyugalomban / Leltem a lomban, / Valamely sarkban... Mellette nyúttan / Hevere vonója...” Idézhetnék szinte minden magyar író/költőt, Reményik Sándort (*Hegedű sír*), Juhász Gyulát (*Hegedű*), akik a hegedűről, a vonós hangszerek legmagasabb hangolását, méretre legkisebb tagjáról írtak.

A hangszer mozsika, muzsika, a csángóknál cinige néven is ismert. Minden társadalmi osztályban egyaránt népszerű, hazánkban e listán rögtön a zongora, a dob és a gitár után következik. A klasszikus hegedű a XVI. század óta szerepel az európai zenében, a hangszerre íródott szólóművek pedig a barokk időszakában tettek szert először komoly népszerűsége. Hegedűre valószínűleg azért (is) kezdtek versenyműveket írni a szerzők, mert figyeltek a koncertmesterek virtuozitására. Ők nemcsak a zenekart vezették a karmesterek megjelenéséig, hanem alkalmasak voltak hangszeres szólók eljátszására



Greguss Imre: Czinka Panna (1910)

is. Az első igazi hegedűt Andrea Amati készítette a XVI. század első felében a Medicek részére, a XVII. és a XVIII. században pedig Antonio Stradivari több mint ezer hangszerral ajándékozta meg a világot. Az első, világszinten elismert magyar hegedűkészítő Nemessányi Sámuel (1837–1881) volt, akit a modern magyar hegedűkészítő iskola legkiemelkedőbb alakjának tartanak.

És létezik még a nádihegedű vagy csócitera. Ez nem szimfonikus zenekari hangszer, de remek, könnyen elkészíthető játékszer: „Balatonparton a / nádi világban / megbújtam egyszer / s csuda szépet láttam / ..Játszott a nádas / széllel és derűvel / s hazaindultam / nádi hegedűvel.” Nagy László *Balatonparton* című versét 1953-ban, a fia születése alkalmából írta. A nádi hegedű vagy csócitera nádból vagy kukoricaszárból készített, idiochord hangszer: húrjai magából a hangszer-testből vannak kialakítva. Valószínűleg erre a hangszertípusra és ennek gyógyító szerepére utal a *Gólya, gólya, gilice* című, már az óvodában megtanult gyermekdal: „Török gyerek megvágta / magyar gyerek gyógyítja / Sípbal, dobbal, nádihegedűvel.”

Kürt



Lehel kürtje
(Képes Krónika)

„Te fogsz előttem menni és szolgál leszel a másvilágon”. E szavakat a monda szerint Lehel vezér mondta Konrád császárnak. A császár halálra ítélte a vezért, de az megelőzte és agyonsújtotta őt. A Kálta Márk pap, krónikás szerzette, 1360 körül született *Képes krónikában* (*Chronicon pictum*) gyönyörű képen láthatjuk is a jelenetet. Az Ó- és az Újszövetségben fontos szerepet kap a kürt, és ne feledjük, hogy Kürtnek hívták a honfoglaló magyarság egyik törzsének vezérét és ennél fogva magát a törzset is. Ennek emlékét településneveink (Hejőkürt) őrzik. Csukás Istvánt elsősorban mint mesemondót tartjuk számon, most mégis megemlítem *Rekviem g-mollban* című versét, amelyben ez olvasható: „...majd a kürtszónak / októbere jön: B-dúr!” A kürt (jelentése: szarv) eredetileg állati szarvból vagy fából készült, és jelzésre szolgáló eszköz volt a harcban és a vadászatban. Az évszázadok során sokat fejlődött és változott, míg a mai formáját és szerepét elnyerte. Bekerült az európai zenekarokba, ahol gyors iramban terjedt el a kürt használata... Magyaror-

szágon a kürtölés hagyományai Joseph Haydn Eszterházán folytatott áldásos tevékenységéig vezethetők vissza.

Lant

„Ha a lant beszélni tudna, / Ezt mondaná hangosan: / Kérd, hadd játsszék más a dudán / És engem hagyj Bakfarkra.” Ez az idézet Jan Kochanowski lengyel reneszánsz költőtől származik, és az erdélyi reneszánsz költő/lantos/zeneszerző, Bakfark Bálint emléktábláján olvasható. Orlai Petrich Soma festményén a Baranya vármegyei születésű Tinódi Lantos Sebestyén énekköltő elképzelt alakja látható, aki nevében is viseli a lant szót, valamint Tinódot is, ahol született. Lantos alakot látunk a 100 éve, 1926. január 18-án elhunyt Blaha Lujza síremlékét körülvevő, zenélő alakok között is a Fiumei úti Sírkertben.

Orgona

„Orgonálni könnyű. Elég a helyes billentyűt a helyes pillanatban megérinteni, a hangszer elintézi a többit.” E szavak nem Johann Sebastian, hanem Richard Bachtól, egy XX. századi amerikai írótól származnak. Ha a cimbalom az acélhúros hangszerek királynője, akkor az orgona egyenesen a hangszerek királynője. Sípjainak eltérő hosszúsága miatt gyakorta mondjuk egy sokgyerekes családra, hogy a gyermekek úgy követik egymást, mint az orgonasípok. Legyünk büszkékre rá, hogy Európa harmadik legnagyobb orgonája, egyúttal Magyarország legnagyobb templomi orgonája a szegedi Dómban, a Fogadalmi templomban van. A templom felszentelésekor, 1930. október 25-én Dohnányi Ernő művét, az igényes orgonaszólammal bíró *Szegedi misét* adták elő a szerző vezényletével.

Szaxofon

„Dob, szaxofon, elegáns egyenruha, s egy csinos, jó növésű lány gyűjtötte a pénzt, de azt hiszem, csak hadnagy volt, nem őrnagy...” E sor Ottlik Géza *Próza* című kötetéből van. Hector Berlioz pedig így ír a *Journal des Débats* 1842. júniusi számában: „Legjobb erénye az én szememben hangszínének változatos szépsége; olykor komoly,



Adolphe Sax

máskor nyugodt, olykor szenvedélyes, álmodozó, melankolikus vagy halovány, mint egy visszhang gyengébb visszhangja, mint a szellő alig hallható panaszos nyögései az erdőben és, ennél is jobban, mint egy harang tiszta rezgése, jóval azután, hogy megkondították; nem létezik más általam ismert hangszer, amely rendelkezik e különös rezonanciával, amely a csend határán helyezkedik el.” Berlioz sorai a szaxofont, ezt a nádnyelves fúvókával megszólaltatott, minden műfajban hallható fúvós hangszert mutatták be. Adolphe Sax belga hangszerkészítő találmánya, a nevét is tőle kapta.

Tekerőlant

A tekerőlant (tekerő, nyenyere, nyekerő, szentlélekmuzsika, kolduslant, forgólant) a vonós hangszerek működési elve alapján szólaltatható meg. A XVIII. századig főurak, úrhölgyek, arisztokraták kedvelt hangszere volt, Vivaldi és Mozart is írt műveket rá. A magyar tekerő népszerűsége európai viszonylatban is kiemelkedő, paraszzenészek, majd népzeneészek hangszerévé vált. Napjainkban reneszánszát éli szinte minden zenei műfajban. A BDZ mutatta be Dubrovay László *Concerto népi hangszerekre és zenekarra* című művét, amelyben a tekerőlant is feladatot kapott. Történetét kutatják, oktatása zeneiskolákban is folyik. Lajtha László szerint amúgy a tekerő „a zenekar leggazdagabb hangszere”.

Trombita

„Szép tavaszi reggelen megharsan a trombita, / katonák vonulnak végig az utcán” írja Babits Mihály *Tavaszi harsona* című versében, 1905 áprilisában. A katonazenekarokban kezdetben trombitán, sípokon, hegedűn és dobokon játszottak. Az igazi változást a XVIII. század jelentette, ugyanis a török uralmat követően a hadsereg már nemcsak az ország védelmi feladatait látta el, de a

városok kulturális életét is befolyásolta. A területen állomásozó huszárezredek hanghuzárjai kötelező katonai elfoglaltságaik mellett a városok közösségi eseményein is részt vettek – például egyházi szertartásokon és ünnepnapokon. 1717-ben jegyezték fel az első magyar katonazenekari fellépést. A Xavéri Szent Ferenc ünnepének tiszteletére tartott misén a Pécssett állomásozó ezred orkesztere szólaltatta meg hangszereit a jeles alkalomból.

Tuba

Már a rómaiak idejében is volt egy tuba nevű hangszer, amely azonban egy cseppet sem hasonlított a mai tubához. Másfél méter hosszú, inkább trombitához hasonló, egyenes hangszer volt, mely harcokban és ünnepségeken szerepelt, s még a középkorban is katonák, vadászok jelző hangszere volt. A tuba hosszú, egyenesen vastagodó csövekből áll, ez a puha, mély hangok megszólaltatásának kedvez. A zenekarokban a legmélyebb, úgynevezett basszus szólamot szólaltatják meg vele. A tuba a bajusza alatt mély hangon dörmögő „nagyapapa” a rézfúvósok családjában. Tekintélyt parancsoló hangja ellenére a tuba a legfiatalabb a rézfúvósok között, hiszen az első mai formájú tubákat – a különböző ventill- és dugattyúszerkezetek feltalálásával egy időben – az 1830-as években építették. Távoli rokona a Wagner-tuba, amit *A Nibelung gyűrűjéhez* szerkesztett Richard Wagner 1880-ban. Ez alakra úgy fest, mint egy ovális tenorkürt, csak bal kézre eső billentyűkkel. Sokszor mondják, hogy a tubások „szerelmesek” a hangszerükbe, hiszen átkarolják játék közben.

Zongora

„...hangja, ha egyszer a billentyű lenyomatik, többé nem fokozható s tetszés szerint nem módosítható dagadás és apasztás tekintetében, mint a vonós és fúvós hangszereknél”, olvasom az 1897 karácsonyán megjelent *Pallas Nagy Lexikona* I. kötetének *Bevezetőjében* a zongora első és legfontosabb hátrányaként, de a szócikk szerzője azt is megjegyzi, hogy „a zene újabbnál általános fejlődése egy hangszerezellel sem áll oly szoros kapcsolatban, mint a Z.-val”.

Karinthy Frigyes 1931-ben írta *A zongora védelmében* című karcolatát. És a költők? „A hangok ömlenek a zongorából, / Mint illatos teából száll a gőz. / Lassan simítja arcomat a mámor. /



Henri Fantin-Latour: A zongora körül

És bennem most száz élet kergetőz.” (József Attila); „Boros, bolond szívemnek vére / Kiömlik az ő ütemére. / Ez a fekete zongora.” (Ady Endre). A zongorázás a századok során divatba jött, s bár egyesek „kínzóeszköznek” tartották, mint például Márai Sándor („...zongorázni Heddy néni tanított, gyatra eredménnyel”), a hangszer a mai napig az egyike a legnépszerűbbeknek, és csodás versenyművek (is) születnek rá. Zenekarunk névadója, Dohnányi Frigyes „legendás híró és korszakalkotó zongoraművész, előadóművész volt, aki Brahms szellemiségét vitte tovább, virtuóz technikájával és mély zenei interpretációjával vált híressé, de emellett zeneszerző, karmester és zongorapedagógus is volt, a XX. századi magyar zene kiemelkedő alakjaként.”

DOHNÁNYI SAROK

Dohnányi Ernőt kisfiúkorától zene vette körül. Nagypapa kitűnően fuvolázott és hegedült, édesapja hegedült, gordonkázott és fuvolázott. Édesanyja „középszerű zongorázó volt”. Húga kitűnő muzikus, zongoraművész. A családban gyakori volt a kamarazene, a közeli templomban pedig orgonaszó, éneket hallhatott. Ő maga hamar elkezdett zongorázni, „két bottal vagy kukoricaszárral hegedült és gordonkázott, ahogy Haydn is...”, majd hegedült, orgonált, énekkarban énekelt és komponált is. Mivel kora egyik legjelentősebb zongoraművésze volt, egyéb zongoradarabok mellett két versenyművet (1898, 1947) is komponált e hangszerre. Szinte minden hangszer szerepet kapott az életművében, időnként szokatlan hangszer-összeállításokkal is kísérletezett. „Áthangszerezte” az Erkel Ferenc által megzenésített *Himnuszt*. Nem maradt fenn ugyanis Erkel első lejegyzése, csak az a partitúra, amelyet a zenekar klarinétosa, Kocsi János másolt le, feltehetően némi



„szerkesztői” javítással. Erkel eredeti zenekari hangszerelésében ütőhangszerként csak üstdob, illetve harangszó szerepel, a kisdobot, nagydobot, a cintányért Dohnányi közel egy évszázaddal később, 1938-ban illesztette a partitúrába.



BUDAFOKI
DOHNÁNYI
ZENEKAR

müpa
Budapest

AMERIKAI ÁLMOK

2026. ÁPRILIS 15. 19:30, MÜPA
BUDAFOKI DOHNÁNYI ZENEKAR

SZÜTS APOR – ZONGORA
VEZÉNYEL: HOLLERUNG GÁBOR

JEGYEK: [BDZ.JEGY.HU](https://bdz.jegy.hu)

A Budafoki Dohnányi Zenekar hangversenyei 2026. március - július

2026. március 1.
vasárnap
11:30, 19:30
Műpa
VOICES OF THE FUTURE
– A jövő hangjai

VOICES OF THE FUTURE
– A JÖVŐ HANGJAI
Kodály: Jézus és a Kufárok
Kodály: Mátrai képek
Mendelssohn: Első Walpurgis-éj

Középiskolások Egyesített Kórusa
Bakos Kornélia – mezzoszoprán
Megyesi Zoltán – tenor
Haja Zsolt – bariton
Endrész Ferenc – basszus
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. március 7.
szombat
19:30 Zeneakadémia
Binder 70

Binder: Katedrálisok felett
Binder: Zongoraverseny preparált
zongorára és zongorára – I. tétel
Binder: Concerto

Binder Károly – zongora
Szőke Nikolett – ének
Bacsó Kristóf – szaxofon
Ávéd János – szaxofon
Fonay Tibor – basszusgitár
Hidász Tamás – dob
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Werner Gábor

2026. március 10.
kedd
19:30 Zeneakadémia
Hegedűs Endre
szólóestje

Beethoven:
III. zongoraverseny
Grieg: a-moll zongoraverseny

Hegedűs Endre – zongora
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Werner Gábor

2026. március 20.
péntek
20:00 Mátyás-templom
Húsvétváros koncert

HÚSVÉTVÁROS KONCERT
A MÁTYÁS-TEPLOMBAN
Schubert: Asz-dúr mise

Csereklyei Andrea – szoprán
Bakos Kornélia – alt
Megyesi Zoltán – tenor
Kósa Lőrinc – basszus
Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
Vezényel: Balassa Ildikó

2026. március 27.
péntek
19:00 Klauzál Ház
Budafoki
hangversenyesték 6.

A BUDAFOKI
DOHNÁNYI ZENEKAR
KAMARAEGYŰTTESEINEK
MŰSORA

BDZ Trio Voilá
Corpus Harsona Kvartett
BDZ Class Kvartett
BDZ fúvósötös
BDZ A' la CARTE

2026. április 15.
szerda
19:30 Műpa
ZenePlusz 4.

AMERIKAI ÁLMOK
Adams: Short Ride in a Fast Machine
Bernstein: Divertimento
Gershwin-Szüts: Porgy és Bess-szvit
Grofé: Grand Canyon

Szüts Apor – zongora
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. április 18.
szombat
19:00 MVM Dome

DOMINGO-HAUSER-DIMASH
– HÁROM VILÁGSZTÁR
KÖZÖS KONCERTJE

Plácido Domingo
HAUSER
Dimash Qudaibergen
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Eugene Kohn

A Budafoki Dohnányi Zenekar hangversenyei 2026. március - július

2026. április 19.
vasárnap
11:00 Zeneakadémia
Megérthető zene 4.

VILÁGOK TALÁLKOZÁSA
Stravinsky: Zsoltárszimfónia

Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
Előad és vezényel: Hollerung Gábor

2026. május 3.
vasárnap
11:30, 19:30 Műpa
Énekel az ország

ÉNEKEL AZ ORSZÁG
Vajda: Magnificat
Mozart: c-moll mise

Országos Egyesített Kórus
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. május 7.
csütörtök
19:00 Klauzál Ház

BUDAFOKI MŰVÉSZETI FESZTIVÁL
MEGNYITÓ

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. május 10.
vasárnap
11:00 Zeneakadémia
Megérthető zene 5.

A FILMZENE ATYJA
Korngold: Hét tenger ördöge
Korngold: Koldus és királyfi
Korngold: King's Row

Budafoki Dohnányi Zenekar
Előad és vezényel: Hollerung Gábor

2026. május 12.
kedd
19:30 Műpa

CARMINA BURANA
– SZEGEDI KORTÁRS BALET
Orff: Carmina Burana

Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
Szegedi Kortárs Balett
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. május 15.
péntek
19:00 Klauzál Ház
Budafoki
hangversenyesték 7.

Csajkovszkij:
Rómeó és Júlia nyitányfantázia
Beischer-Matyó Tamás:
Quaint Dances
Prokofjev: V. szimfónia

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Wei-Chung Chen

2026. május 20.
péntek
19:30 Zeneakadémia
Dohnányi 5.

MILYENEK A MAGYAROK?
Brahms-Szüts: Rondo alla zingarese
Liszt: IV. Magyar rapszódia
Csajkovszkij: Hattyúk tava – Magyar tánc
Mancusi: Egy nyári nap
Bartók: I. szvit

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Guido Mancusi

2026. június 13.
szombat
20:00 Margitszigeti
Szabadtéri Színpad

QUEEN SYMPHONY &
KONCERTSHOW

Radics Gigi, Serbán Attila,
Szemenyei János
Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
ARListic Dance Company
Koreográfus: Albert Réka Lilla
Vezényel: Guido Mancusi

(Esőnap: június 14.)

2026. július 5.
vasárnap
20:00 Műpa

KÓRUSÜNNEP
Mozart: Requiem

2026. július 24.
péntek
21:00 Szeged, Dóm tér
Szegedi Szabadtéri
Játékok

CINEFONIC

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Guido Mancusi

2026. március 1., vasárnap

19:30 Müpa

VOICES OF THE FUTURE – A JÖVŐ HANGJAI

Kodály: Jézus és a Kufárok

Kodály: Mátrai képek

Mendelssohn: Első Walpurgis-éj

Középkolások Egyesített Kórusa

Bakos Kornélia – mezzoszoprán

Megyesi Zoltán – tenor

Haja Zsolt – bariton

Endrész Ferenc – basszus

Budafoki Dohnányi Zenekar

Vezényel: Hollerung Gábor

A Voices of the Future – A jövő hangjai Magyarország egyik legnagyobb, középiskolásokat megszólító kulturális programja, amelyben ötszáz diák vállalkozik arra, hogy hónapokon át együtt készüljön, majd a Müpa színpadán adja elő a zeneirodalom kiemelkedő alkotásait. A tavalyi nagy sikerű Carmina Burana után idén Mendelssohn Az első Walpurgis-éj című műve kerül sorra, amely különösen izgalmas feladat a fiatal énekesek számára. A hangverseny első felében a közönség Kodály két ikonikus kórusművét, a drámai erejű Jézus és a kufárokat és a festői Mátrai képeket hallhatja, kiegészítve immerzív élményekkel és meglepetésekkel.

2026. március 7., vasárnap

19:30 Zeneakadémia

BINDER 70

Binder: Katedrálisok felett

Binder: Zongoraverseny preparált

zongorára és zongorára – I. tétel

Binder: Concerto

Binder Károly – zongora

Szőke Nikoletta – ének

Bacsó Kristóf – szaxofon

Ávéd János – szaxofon

Fonay Tibor – basszusgítár

Hidász Tamás – dob

Budafoki Dohnányi Zenekar

Vezényel: Werner Gábor

Ezen az estén Binder Károly három különböző arcát ismerheti meg a közönség: a spirituális keresőt, a hangszínekkel kísérletező alkotót és a koncertforma belső lehetőségeit újragondoló zeneszerzőt. A három mű együtt olyan zenei ívet rajzol, amely a belső csendtől a hangzás univerzumáig, a személyesből a transzcendens felé vezet. A koncert egy ősbemutatóval kezdődik: a Katedrálisok felett című nyolctételes kompozíció az emberi út misztikus stációit követi végig: születést, elvesztést, szerelmet, újakezdést. Binder zenéje itt a legbelső imákat keresi – azokat, amelyek odabent fogannak, és a katedrálisok fölött születnek meg... vagy éppen odafent születnek, és legbelül találunk otthonra. A mű egyszerre intim és monumentális: a Homo sapiens, a teremtő és pusztító ember küzdelmeit és megvilágosodó megtisztulását jeleníti meg. A darab egy lelki zarándoklat, amelyben a zene nemcsak megszólal, hanem szakrális térré tágul. A másodikként elhangzó háromtételes versenymű nagyzenekarra, preparált és hagyományos zongorára, valamint marimbákra íródott. A preparált és a hagyományos zongora párbeszéde különleges dramaturgiát teremt: két világ, két hangszín, két lélek kapcsolódik össze, ütközik, majd oldódik fel. A zongoraversenyből ezen az estén az első tételt hallhatja a közönség. A zárószámként felcsendülő háromtételes Concertót jazzkvartettre és nagyzenekarra komponálta a szerző, különleges hidat képezve a klasszikus és az improvizatív zenei világok között. A kompozíció sodró energiájú, mégis lírai hangzású zenei párbeszéd a két műfaj határán, amelyben a jazz szabadsága és a szimfonikus hangzás ereje fonódik egymásba.

2026. március 10., kedd

19:30 Zeneakadémia

HEGEDŰS ENDRE ZENEKARI SZÓLÓESTJE

Beethoven: III. zongoraverseny

Grieg: a-moll zongoraverseny

Hegedűs Endre (zongora)

Budafoki Dohnányi Zenekar

Vezényel: Werner Gábor

Hegedűs Endre a nemzetközi és a hazai hangversenyélet ismert szólistája. 1980-ban zongoraművész és tanári diplomát kapott a Liszt Ferenc Zeneakadémián, tanárai Antal István, Kocsis Zoltán, Rados Ferenc, Schiff András és Hajdú Anna voltak. Tanulmányai befejezése után gyakran vett részt Bruno Leonardo Gelber és Vásáry Tamás mesterkurzusain. 10 nemzetközi zongoraverseny díjazottja: többek között I. helyezést kapott Monzában a Rina Sala Gallo versenyen és Morcone városában a Rahmanyinov Nemzetközi Zongoraversenyen Olaszországban. II. díjazottja a Sydney Nemzetközi Zongoraversenynek Ausztráliában és a Milánói Scala Dino Ciani versenynek. Eddigi fellépéseinek száma meghaladja a 3100-at. Nagy sikerrel vendégszerepelt Európa számos országában, Ausztráliában, Japánban, a volt Szovjetunióban, Dél-Koreában, Kanadában és az Egyesült Államokban.

2026. március 20., péntek

20:00 Mátyás-templom

**HÚSVÉTVÁRO KONCERT
A MÁTYÁS-TEPLOMBAN**

Schubert: Asz-dúr mise

Cseréklyei Andrea – szoprán

Bakos Kornélia – alt

Megyesi Zoltán – tenor

Kósa Lőrinc – basszus

Budafoki Dohnányi Zenekar

Budapesti Akadémiai Kórustársaság

Vezényel: Balassa Ildikó

Schubert egyházi művei sajnálatosan kevés szer hangzanak fel, pedig a hat mise, a Stabat Mater, a Lazarus és a kisebb darabok rendkívül szépek. A korai misék még kissé Mozartot idézik, a nagyszabású Asz- és Esz-dúr azonban a schuberti hangzásvilág egészen különleges régióba emeli a hallgatót. Az ötödik egyházi műként befejezett Asz-dúr mise írását (D678) 1822-ben fejezte be Schubert, eredetileg a császárnak vagy a császárnénak szerette volna ajánlani (bizonyára egy biztos megélhetést jelentő udvari állás reményében), s 1825-ben szerette volna előadni. Ám Joseph Eybler első karmester a zeneszerző kérését azzal

utasította el, hogy a mű, bár érdekes, de túlságosan nehéz, és nem abban a stílusban íródott, ami a császárnak tetszene... Valóban: Schubert miséi közül az Asz-dúr a legmodernebb; harmóniai merészségei, egész hangnemi terve, a kórus igényes, sokszínű használata, s a mű nagyon személyes hangvétele és megformálása bizonyára zavarba ejtették a korabeli hallgatót.

2026. március 27., péntek

19:00 Klauzál Ház

BUDAFOKI HANGVERSENYESTÉK 6.

A Budafoki Dohnányi Zenekar kamaraegyütteseinek műsora

BDZ Trio Voilá

Corpus Harsona Kvartett

BDZ Class Kvartett

BDZ fúvósötös

BDZ A' la cARTe

A mai estén egy különleges újtással kedveskedünk közönségünknek: a Budafoki Dohnányi Zenekar kamaraegyüttese biztosítja az igényes zenehallgatás örömét. Öt különálló kamaraegyüttes mutatkozik be, melyeknek tagjai a zenekar művészei, és melyek közül több is többéves, sőt évtizedes múltat tudhat magáénak. A Liszt-díjas Corpus Harsona Kvartett, a BDZ Class Kvartett, a BDZ Á la cARTe, BDZ – Trio Voilá és a BDZ Fúvósegység egy sokszínű műsorról készül: a klasszikusoktól a kortárs zenén át egészen a filmzenéig szinte mindenből ad egy kis ízelítőt.



22026. április 15., szereda
19:30 Müpa
ZENEPLUSZ BÉRLET 4.

AMERIKAI ÁLMOK

Adams: Short Ride in a Fast Machine
Bernstein: Divertimento
Gershwin-Szüts: Porgy és Bess-szvit
Grofé: Grand Canyon

Szüts Apor – zongora
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

Az est műsora az amerikai zene sokszínű arcait és az „amerikai álmok” különböző megnyilvánulásait idézi meg. John Adams Short Ride in a Fast Machine című darabja száguldó ritmusával a modern Amerika lendületét és energiáját ragadja meg, Leonard Bernstein Divertimentója nosztalgikus tisztelgés az amerikai városi kultúra és a klasszikus hagyomány előtt a különböző zenei műfajok megidézésével. Gershwin Porgy és Bess-szvitje az amerikai zene érzelmi mélységeit mutatja meg: jazz, blues és opera találkozásában szólal meg vágy, küzdelem és remény, ezúttal Szüts Apor átíratában és előadásában, míg Ferde Grofé monumentális Grand Canyon szvitje a táj és a lehetőségek végtelenségét festi meg zenében. A művek együtt az amerikai álmok különböző arcait villantják fel – sebességet, játékosságot, szabadságot, emberi sorsokat és a határtalan távlatokat.



2026. április 18., vasárnap
19:00 MVM Dome

DOMINGO-HAUSER-DIMASH – HÁROM VILÁGSZTÁR KÖZÖS KONCERTJE

Plácido Domingo
HAUSER
Dimash Qudaibergen

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Eugene Kohn



2026. április 18-án Budapesten az MVM Dome ad otthont annak a kivételes zenei eseménynek, amelyen Plácido Domingo, HAUSER és Dimash Qudaibergen először lépnek együtt színpadra. Ez a különleges alkalom három, a világban rajongásig szeretett, meghatározó és kiváló művészt hoz össze, találkozásuk nem csupán egy közös fellépés – ez három művészi galaxis találkozása. Az este exkluzív új hangszerezéseket és erre a projektre készült közös előadásokat vonultat fel. A produkciót egy nemzetközi kreatív csapat támogatja, amely innovatív vizuális megoldásokkal és a legmodernebb hangtechnikával teszi teljessé az élményt.

A művészeket a Budafoki Dohnányi Zenekar kíséri majd, Eugene Kohn vezényletével, ritmus-szekcióval kiegészítve, gazdag és sokrétű alapot biztosítva mindhárom előadó zenei karakteréhez.

Domingo páratlan operai örökségét, HAUSER ikonikus crossover stílusát és lehengerlő színpadi jelenlétét, míg Dimash Qudaibergen rendkívüli hangterjedelmét és előadásmódját hozza magával erre a közös produkcióra. Hármójuk együttműködése különböző művészi világokat köt össze, és egy igazán kivételes jelentőségű előadást teremt.

2026. április 19., vasárnap
19:30 Zeneakadémia
MEGÉRTHETŐ ZENE 4.

VILÁGOK TALÁLKOZÁSA Stravinsky: Zsoltárszimfónia

Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
Előad és vezényel: Hollerung Gábor

A Zsoltárszimfónia a Serge Koussevitzky vezette Bostoni Szimfonikus Zenekar felkérésére született, 1930-ban. Stravinsky egy régebb óta dédelgetett tervét valósította meg, amikor kórusra-zenekarra komponált, s a bibliai zsoltárokat vette alapul. A Vulgata 38. zsoltárának utolsó, valamint a 39. zsoltár első sorait és a teljes 150. zsoltárt választotta.

„A három zsoltár egymás mellé helyezése nem véletlen – írja Stravinsky. – A bűnös könyörgése isteni irgalomért (prelúdium), az elnyert kegyelem köszönete (kettős fuga) és a dicsőítő himnusz a mű fokozati tervének alapjait szolgálják. A szövegeket életre keltő zene a maga szimfonikus törvényének engedelmeskedve bontakozik ki. A három tétel periodikus rendet követ, ebben az értelemben alkot »szimfóniát«, szemben a szvit minden rendszer nélkül egymás után következő darabjaival.” Különleges adat, hogy 1963. május 8-án, utolsó (második világháború utáni egyetlen) budapesti látogatásán az Erkel Színházban Sztravinszkij éppen ezt a művet vezényelte el egy kivételes élményt adó koncerten.

2026. május 3. vasárnap
11:00 és 19:30
ÉNEKEL AZ ORSZÁG

Vajda: Magificat Mozart: c-moll mise

Országos egyesített kórus
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

Évről évre az ország minden tájáról, sőt határainkon túlról is több száz kórusénekes gyűlik

össze, hogy több hónapos felkészülést és egy intenzív kórushétvégét követően a zeneirodalom legjelentősebb alkotásait szólaltassák meg Hollerung Gábor vezetésével.

2026. május 7. csütörtök
19:00
BUDAFOKI MŰVÉSZETI FESZTIVÁL
MEGNYITÓ

2026. május 10., vasárnap
11:00 Zeneakadémia
MEGÉRTHETŐ ZENE 5.

A FILMZENE ATYJA

Korngold: Hét tenger ördöge
Korngold: Koldus és királyfi
Korngold: King's Row

Budafoki Dohnányi Zenekar
Előad és vezényel: Hollerung Gábor

A vicc szerint, ha John Williams és Korngold találkozna, Korngold így szólna: I am your father. Bár ez csak vicc, sok igazság rejlik benne. A mai Hollywood Sound elképzelhetetlen lenne Korngold nélkül. Korngold mesterien alkalmazta az Európából hozott zenei örökségét: Strauss és Mahler monumentális hangzásvilágát, Liszt és Wagner transzfigurációs- és vezérmotívum technikáját, az operák és kísérőzenék hatásmechanizmusait, ami a mai napig meghatározza a nagy blockbusterek zenei világát.

Mai előadásunkon annak járunk utána, melyek azok az elemek, melyek miatt egy-egy film zenéje olyan elementárisan hat ránk.



2026. május 12., kedd
19:30 Müpa

CARMINA BURANA
- SZEGEDI KORTÁRS BALETT

Orff: Carmina Burana

Rácz Rita – szoprán
Haja Zsolt – tenor
Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
Szegedi Kortárs Balett
(Koreográfus: Juronics Tamás)
Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Hollerung Gábor

25 éves a Szegedi Kortárs Balett híres Carmina burana produkciója, melynek a Budafoki Dohnányi Zenekar a kezdetektől fogva gyakori partnere volt. Ez alkalomból ismét közösen viszik színpadra Juronics Tamás ikonikus koreográfiáját.

„Egy civilizáció romjain tengődő, életben maradásáért küzdő, emberszerű barbár közösség rituálékkal teli életébe pillantunk be, akik féltreikkel harcolva, ösztöneik által vezérelve próbálják átvészelni, amit a Sors rájuk ró. A Sors, ami néha jót, örömet, szerelmet, máskor bánatot, halált hoz számukra.

Egy lány, kinek eleve rövid élet adatott, egy pillanatra boldognak érezheti magát, a szerelem minden rosszat elfeledtető érzése elhiteti vele, hogy az élet más, szebb is lehet. De Fortuna csalfa és kegyetlen, nem törődik a pillanat szépségével. A csalódások, örömök, féltelmek megélésével mindannyian egyre többet tudnak meg önmagukról, sorsukról, lehetőségeikről – emberi mivoltukról.” (Juronics Tamás)



2026. május 15., péntek
19:00 Klauzál Ház
BUDAFOKI HANGVERSENYESTÉK 7.

Csajkovszkij: Rómeó és Júlia
nyitányfantázia
Beischer-Matyó Tamás: Quaint Dances
Prokofjev: V. szimfónia

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Wei-Chung Chen

A koncert műsora három különböző zenei világon keresztül vezet végig a hallgatót az emberi érzelmek teljes skáláján. Csajkovszkij Rómeó és Júlia nyitányfantáziája a szenvedélyes szerelem és a végzetes konfliktus drámáját ragadja meg, Beischer-Matyó Tamás Quaint Dances – balettzene zenekarra című műve játékos, ritmusos kortárs táncműveivel friss és könnyed ellenpontot kínál, míg Prokofjev monumentális V. szimfóniája az emberi erő, küzdelem és kitartás zenei összegzéseként zárja az estét. A három művet az érzelmek intenzitása, a mozgás és a történetmesélés köti össze – különböző korokból, mégis közös zenei ívben. Ezen az estén a Budafoki Dohnányi Zenekart Wei-Chung Chen, taiwani karmester vezényli, aki a 2024-es Dohnányi Akadémia Karmesterkurzusának egyik hallgatója volt.

2026. május 20., péntek
19:30 Zeneakadémia
DOHNÁNYI BÉRLET 5.

MILYENEK A MAGYAROK?

Brahms: Rondo alla zingarese
(Szüts Apor átírata)
Liszt: IV. Magyar rapszódia
Csajkovszkij: Hattyúk tava – Magyar tánc
Mancusi: Egy nyári nap
Bartók: 1. szvit

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Guido Mancusi

Tényleg, milyenek a magyarok? Illetve milyenek látnak minket és milyenek látjuk mi magunkat? A magyar ember vallja, hogy „borban az igazság,

ezért pár pohár után az asztalt kezdi csapdosni, és kijelenti, hogy mindig neki van igaza. Vallja azt is, hogy sörben a békesség, ezért pár korsó után jóságosan kijelenti, hogy mindenkit szeret, és mindenkinek igaza van. A pálinkában ilyen elvont fogalmak nincsenek, azt inni kell, a többi majd kiderül. ...hogy titkon büszke szitkozódási kultúrájára, és megszámlolta már, hogy nevezetes „b” betűs szavunk különböző igekötőkkel felszerelve legalább kilencféle értelemmel bír. ...hogy végtelen mennyiségben képes disznó vicceket, anyósvicceket, rendőrvicceket és zsidóvicceket mesélni. ... hogy a tésztát édességnek tekinti, mákkal, dióval, lekvárral eszi, és ezzel idegrohamba kerget minden becsületes olaszt. ... hogy hegynék hívja a dombokat és tengernek legnagyobb tavát. ...hogy míg az angol búcsúzás nélkül távozik, a magyar távozás nélkül búcsúzik.” (Lackfi János)

Mindezt persze a zenében nem pont így fejezik ki kedvenc zeneszerzőink, de egy bizonyos: a zene nyelvén kirajzolódik egy olyan nemzet képe, mely szerethető, hiszen van benne derű és ború, jó adag temperamentum és csipetnyi melankólia, hatalmas jókedv és egy kis borongás, de legfőbb ismerve, hogy a nap mindig féktelen, vérpezsdítő mulatsággal ér véget.

2026. június 13., szombat
(esőnap június 14. vasárnap)
20:00 Margitszigeti Szabadtéri Színpad

QUEEN SYMPHONY & KONCERTSHOW

Radics Gigi
Serbán Attila
Szemenyei János
Budafoki Dohnányi Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
(karigazgató: Balassa Ildikó)
ARLstic Dance Company
Koreográfus: Albert Réka Lilla
Vezényel: Guido Mancusi

A látványos koncertshow a Queen legikonikusabb dalait mutatja be szimfonikus köntösben, Szüts Apor briliáns hangszerelésében, Magyarország kitűnő énekesei és a Budafoki Dohnányi Zenekar előadásában.

2026. július 5., vasárnap
20:00 Müpa

KÓRUSÜNNEP

Mozart: Requiem
Vezényel: Hollerung Gábor

2026. július 24., péntek
21:00 Szeged, Dóm tér

CINEFONIC
- SZEGEDI SZABADTÉRI JÁTÉKOK

Budafoki Dohnányi Zenekar
Vezényel: Guido Mancusi

Film és zene találkozik hazánk legnagyobb színpadán: különleges koncerttel érkezik a Dóm térre a Budafoki Dohnányi Zenekar! Az együttes közel két évtizede honosította meg Magyarországon Hollerung Gábor zeneigazgató vezetésével a filmzenei koncertek műfaját. Legendás filmzene-koncertjeik mindig óriási érdeklődésre tartanak számot, köszönhetően a kiváló muzsikának és a filmes képi világnak, valamint az élvezetes konferálásnak és szuggesztív vezényletnek, amelyek együtt igazán egyedi koncertélményt teremtenek.

A Budafoki Dohnányi Zenekar Szegeden is összetett képi és zenei élményt nyújtó formával és minőséggel várják majd a közönséget július 24-én. A Cinefonic est, ahogyan azt a jeles zenekar rajongói már megszokhatták, a filmzene-irodalom legjavából válogat, de a legújabb sikerfilmek zenéi is felcsendülnek.

Vezényel Guido Mancusi, a Zenekar hivatalos első vendégkarmestere, zeneszerző, a Wiener Symphoniker vendégkarmestere és a Schönbrunn Orchester Wien vezető karmestere. A művész remek humorával is mindig elkápráztatja a közönséget, ami a Szegedi Szabadtéri Játékokon megrendezett koncerten sem lesz másképp, nem érdemes hát lemaradni róla!

BDZ-tagok

Ügyvezető, zeneigazgató

Hollerung Gábor

Karmester

Werner Gábor

Első vendégkarmester

Guido Mancusi

BDZ Kamaraműhely művészeti vezető

Szűts Apor

Rezidens zeneszerző

Gyöngyösi Levente

Első hegedű

Gabóra Gyula – koncertmester

Gazda Bence – koncertmester

Kocsárdy Nicolette Alyssa

– koncertmester

Balogh Barbara

Baranyai Gábor

Berán Gábor

Nagy Szilvia

Nádasdi Szilvia

Pánczél Tamás

Remenyik Gabriella

Sass Magdolna

Sawada Aya

Szilágyiné Kirkosa Ágnes

Szilágyi Péter

Szilágyi-Gárdián Rita

Varga Nikolett

Véghelyi Márk

Második hegedű

Bánhegyi Tünde – szólamvezető

Kalla-Tóta Hajnalka – szólamvezető

Bajmóczi Tünde

dr. Borbély-Puskás Marica

Fábiánné Fellegi Anna

Füzesséry Attila

Gáblik Judit

Horváth Anita

H. Kovács Emese

Kaizler-Nagy Sára Alexandra

Lajhó Barbara

Mikolay Zsófia

Mohácsy Orsolya

Brácsa

Kusz Viktória – szólamvezető

dr. Csonka Emil – szólamvezető

Amirás Kinga

Bakay Viktória

Dráfi Kálmán

Hundt Boglárka

Konrád Barnabás

Markó János

Megyes Krisztina

Skripeczky-Buzás Beáta

Tuza Boglárka

Cselló

Helecz Dániel – szólamvezető

Kószás Ágnes – szólamvezető

Balázs István

Garami Eszter

Mohai-Slodkowska Kamila

Nagy Veronika

Simkó-Várnagy Mihály

Szabó Anna

Szontagh Márton

Török Beáta

Nagybőgő

Budai Krisztián – szólamvezető

Lázár Gyula – szólamvezető

Baranyi Roland

Bartányi Réka

Botár Bence

Gyétvai Gábor

Vaskó Richárd

Fuvola

Bene Hajnalka – szólamvezető

Kanyó Dávid

Márfi Eszter

Nagy Izabella

Réman Zsófia

Oboa

Kőházi Edit – szólamvezető

Czápos Benedek

Rajnai Marianna

Villányi Péter

Klarinét

dr. Szepesi Bence – szólamvezető

Ablonczy Keve

Horváth Marcell

Sándor Balázs

Fagott

Bazsinka Ivett Éva – szólamvezető

Keszera Éva

Korda Nikolett

Kotroczó Szabolcs

Kürt

Borbély Balázs – szólamvezető

Benyus Péter

Börzsönyi Máté

Chlebovics András

Flammer István

Képiró Bálint

Mészáros Bence

Südi Bálint

Trombita

Csatos Ferenc – szólamvezető

Monoki Attila

Nagy Antal

Nambara Nozomi

Harsona

Sütő András – szólamvezető

Gáspár Olivér

Pálinkás Péter

Hegyi Gábor

Tuba

Kovács Péter

Hárfa

Roskó Bernadett

Ütő

Nagy Zsolt – szólamvezető

Kiss Helga

Kovács Péter Zoltán

Tóth Péter

Vörös Gergő

Alapító igazgató, tanácsadó

Nemes László

Művészeti titkárság

Ortutay Réka – cégvezető

Dulay Krisztina – művészeti titkár

Galambos Evelin – irodavezető

Kalán Erika – közönségkapcsolati menedzser

Kiss Barbara – kommunikációs vezető

Kurta Klaudia – kottatáros

Ortutay Romola – produkciós menedzser

Pásztor Viktor – berendező

Turcsányi Ildikó – produkciós menedzser

Üveges Tibor – üzemeltetés és logisztika

Varga Ágnes – produkciós menedzser

Gazdasági iroda

Szatur Márta – gazdasági vezető

Ódor Lajos – intendáns

Behofsits Zsuzsa – gazdasági ügyintéző

Mácsainé Blahó Franciska – pénztáros

Libri
mini



Minden könyvespolc
**EGY JÓ MESÉVEL
KEZDŐDIK**

A Libri Mini azért jött létre, hogy a gondosan válogatott mesék örömét minél több családhoz eljuttassa – olvasással, közös élményekkel, számtalan meglepetéssel.



További részletek:
libri.hu/mini





BUDAFOKI
DOHNÁNYI
ZENEKAR

BÉRLETAKCIÓ 2026-2027

A Budafoki Dohányi Zenekar
bérletei a 2026/2027-es évadra

Dohnányi-bérlet - Zeneakadémia

újszerű zenei élmények
a legjobb előadókkal

Megérthető zene - Zeneakadémia

ahol a zene mellé magyarázatokkal
is szolgál Hollerung Gábor

Zenepusz bérlet - Müpa

ahol a színpadon nemcsak
a zenéé a főszerep

Budafoki hangversenyesték - Klauzál Ház

ahol névadó kerületünk közönségének
helybe visszük a zenét

Bérletmegújítás: 2026. március 16-31.

Új bérletek vásárlása kedvezményes áron: 2026. április 1-19.

Új bérletek vásárlása teljes áron: 2026. április 20-tól

A bérletek részletes műsora és árai a berlet.bdz.hu oldalon!

Szeretettel hívjuk és várjuk Önöket a Budafoki Dohányi Zenekar koncertjeire!



KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

ÉLET - ÖRÖM - ZENE



NEMZETI KULTURÁLIS
TAMOGATÁSKÉZELŐ



BudafokiDohanyjiZenekar



bdz_budapest



bdzene



Budafoki Dohányi Zenekar